

Testvéri üdvözlötünket küldjük a népi demokrácia népeinek, amelyek a Szovjetunió döntő segítségével a szocializmust építik országukban!

A ROMÁN-MUNKÁSPART-ARADMEGYEI-BIZOTTSÁGANAK, A MEGYE ÉS A VÁROS-IDEIGLENES-BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

A Kommunista Pártok Tájékoztató Irodájának november második felében tartott ülésén hozott három Határozat

Első híradás nyomán közöltük a Kommunista Pártok Tájékoztató Irodájának november második felében Magyarországon tartott értekezletével kapcsolatosan kiadott Közleményt. Az értekezleten három jelentés hangzott el: Szuszlov M. elvtárs „A béke védelme és harc a hábrous gyujtogatók ellen”; Togliatti P. elvtárs: „A munkásosztály egysége és a kommunista és munkáspártok fel-

adatai”; valamint Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs: „A jugoszláviai Kommunista Párt gyilkosok és kémek kezében”. Véleményeik kicserélése után az értekezlet résztvevői teljes egészében összeegyeztették nézeteiket és egyhanguan elfogadták a következő Határozatokat:

A béke védelme és harc a hábrous gyujtogatók ellen

A Bolgár Kommunista Párt, a Román Munkáspárt, a Magyar Dolgozók Pártja, a Lengyel Egyesült Munkáspárt, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja, a Francia Kommunista Párt, az Olasz Kommunista Párt és a Csehszlovák Kommunista Párt képviselői megtárgyalták a béke védelmének és a hábrous gyujtogatók elleni harcnak a kérdését és egyhangulag az alábbi következtetésekre jutottak:

Az utolsó két esztendő eseményei teljes mértékben igazolták annak az elemzésnek a helyességét, melyet a Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodájának első tanácskozása 1947. szeptemberében a nemzetközi helyzetről adott.

Ez időszak alatt még világosabban és még élesebben megmutatkozott a két vonal a világpolitikában — egyfelől a Szovjetunió vezette demokratikus imperialistaellenes tábor vonala, amely tábor állhatatos és következetes harcot viv a népek közötti békéért, a demokráciáért; másfelől az Egyesült Államok vezető körei vezette imperialista demokráciaellenes tábor vonala, amely tábor alapvető célja az angol-amerikai világuralom erőszakos megvalósítása, idegen országok és népek leigázása, a demokrácia szélezése és új hábrous kirobantása. Ugyanekkor az imperialista tábor agresszivitása tovább fokozódik. Az Amerikai Egyesült Államok és Anglia vezető körei nyíltan folytatják az agresszió és az új hábrous előkészítésének politikáját.

Az imperialista tábor és a hábrous ellen folyó harcban megnövekedtek és megerősödtek a béke, a demokrácia és a szocializmus erői. A Szovjetunió erejének folytonos növekedése; a népi demokratikus országok politikai és gazdasági megerősödése és ráterésük a szocializmus építésének útjára; a kínai népforradalom történelmi győzelme a belső reakció és az amerikai imperializmus egyesült erői felett; a Német Demokratikus Köztársaság megerősítése; a kommunista pártok megerősödése és a demokratikus mozgalmak növekedése a kapitalista országokban; a béke hívei mozgalmának óriási lendülete — mindez az imperialistaellenes és demokratikus tábor komoly kiszélesedését és megerősödését jelenti.

Ugyanekkor az imperialista és demokráciaellenes tábor gyengül. A demokrácia és a szocializmus erőinek sikerei, az érlelődő gazdasági válság, a tőkés rendszer általános válságának további kiéleződése, e rendszer külső és belső ellentmondásainak a kiéleződése — az imperializmus fokozódó gyengüléséről tanuskodik.

A nemzetközi erőviszonyok megváltozása a béke és a demokrácia tábora javára, veszett dühöt vált ki az imperialista hábrous gyujtogatók körében. Az angol-amerikai imperialisták azt remélik hogy hábrous által megváltoztatják a történelmi fejlődés menetét, megoldják külső és belső ellentmondásaikat és nehézségeiket, megerősítik a monopóltöke helyzetét és megszerzik a világuralmat. Az imperialisták, érezve, hogy az idő ellenük dolgozik, lázas sietséggel tálolják össze a reakciós erők különböző blokkjait, és szövetségeit agresszív terveik megvalósítására.

Az angol-amerikai imperialista blokk egész politikája új hábrous előkészítését szolgálja. Ez kifejezésre jut abban, hogy a Németországgal és Japánnal való viszony békés rendezését meghiúsítják; Németországot szétdarabolták, nyugati övezeteit és az amerikai csapatok által megszállt Japánt a fasiszmus, a revans-szellem melegágyává és felvonulási területté változtatják e blokk agresszív terveinek megvalósítására. Ezt a politikát szolgálja a Marshall-féle rabszolga terv és közvetlen folytatása, a Nyugati Szövetség, valamint az Északatlanti katonai blokk, amely valamennyi

békeszerető nép ellen irányul, a szüntelen fegyverkezési verseny az Egyesült Államokban és a nyugateurópai országokban; a katonai költségvetések felduzzasztása és az amerikai támaszponthálózat kiszélesítése. Ez a politika kifejezésre jut abban is, hogy az angol-amerikai blokk elutasítja az atomfegyver betiltását — noha az amerikai atom-monopólium legendája összeomlott — és mindenképpen szítja a hábrous hisztériát. Ez a politika határozza meg az angol-amerikai blokk egész vonalát az Egyesült Nemzetek Szervezetében, amely arra irányul, hogy az ENSZ-t aláassa és az amerikai monopóliumok eszközkévé változtassa.

Ez a politika, amelynek célja, hogy az imperialisták kirobantsák az új hábrout, a budapesti pör által leleplezett Rajk-Brankov-féle összeesküvésben is kifejezésre jutott. Ezt az összeesküvést angol-amerikai körök szervezték a népi demokratikus országok és a Szovjetunió ellen, a nemzetközi imperialista reakció ügynökkévé vált Tito-féle fasiszta, nacionalista klikk segítségével.

Az új hábrous előkészítésének politikája a kapitalista országok néptömegei számára azt jelenti, hogy szüntelenül növekvő adóterheik elviselhetetlenné válnak, a dolgozó tömegek nyomora fokozódik, miközben a fegyverkezési versenyen a monopóliumok mesébe illő extraprofitot zsebelnek be. Az érlelődő gazdasági válság a kapitalista országok dolgozói számára, még nagyobb nyomort, munkanélküliséget, éhséget hoz, rettegést a holnapi naptól. A hábrout előkészítő politikával együtt jár, hogy az uralkodó imperialista körök szakadatlan támadást vezetnek a néptömegek elemi létérdekei és demokratikus szabadságjogai ellen; hogy erősödik a reakció a társadalmi, politikai és szellemi élet minden területén; hogy fasiszta módszereket alkalmaznak a népek haladó és demokratikus erőivel szemben. Az imperialista burzsoázia ezekkel a rendszabályokkal a hábrousat próbálja előkészíteni rablőhábrouja számára.

Hímdóron az angol-amerikai blokk a fasiszta támadókhoz hasonlóan folytatja az új hábrout előkészítését minden irányban: katonai-stratégiai rendszabályok, politikai nyomás és zsarolás, gazdasági terjeszkedés és a népek leigázása, a tömegek ideológiai elkábítása és a reakció fokozása útján.

Az amerikai imperializmus vezetőit az új világhábrout kirobantására és a világuralom megszerzésére irányuló terveiknél nem számolnak az imperializmus tábora és a szocializmus tábora közötti realis erőviszonyokkal. Világuralmi terveiknek még kevésbé van talaja, még inkább kalandorjellegűek, mint a hitleristák és a japán imperialisták tervei voltak. Az amerikai imperialisták nyilvánvalóan túlbecsülik saját erejüket és lebecsülik az imperialistaellenes tábor növekvő erejét és szervezetségét.

A történelmi helyzet ma gyökeresen különbözik attól a helyzettől, amelyben a második világhábrout készítették elő: a mai nemzetközi viszonyok között a hábrous gyujtogatóknak összehasonlíthatatlanul nehezebb valóra váltani vérése terveiket. „A közelmúlt hábrout borzalmai túl elevenek a népek emlékezetében és túl hatalmasak a békéért sikraszálló társadalmi erők, semhogy Churchill tanítványai az agresszió terén legyűrhetnék és új hábrout irányába fordíthatnák őket” (J. Sztálin).

A népek nem akarnak hábrout és gyűlölik a hábrout. Mindjobban felismerik, milyen szörnyű szakadékkba próbálják őket taszítani az imperialisták. A Szovjetunió, a népi demokratikus országok, valamint a nemzetközi munkás- és demokratikus mozgalmak fáradhatatlan harcot a békéért, a szabadságért, a népek függetlenségéért, a hábrout gyujtogatók ellen — napról-napra egyre erőteljesebben támogatják a legszélesebb néptömegek a világ minden országában.

Ebből ered a békemozgalom hatalmas fejlődése. Ez a mozgalom, amely több mint 600 millió embert egyesít, szélesedik és növekszik, átfogja a világ minden országát és a háborús veszedelem ellen küzdők egyre újabb tömegeit vonja soraiba. A békemozgalom szemléltetően bizonyítja, hogy a néptömegek a béke ügyét saját kezükbe veszik és kifejezik törhetetlen akaratukat, hogy megvédik a béke ügyét és megakadályozzák a háborút.

A béke ügye szempontjából azonban hibás és káros volna lebecsülni az új háborús veszedelmét, amelyet az imperialista hatalmak, élükön az Amerikai Egyesült Államokkal és Angliával, készítenek elő.

A demokrácia és a szocializmus erői hatalmas megnövekedésének nem szabad arra vezetnie, hogy a béke igaz harcosainak önmegnyugtatótatásához vezessen.

Mélyseges, megbocsáthatatlan tévedés volna azt hinni, hogy a háborús veszedelem csökkent. A történelmi tapasztalat arra tanít, hogy minél reménytelenebb az imperialista reakció ügye, annál dühösebb ez a reakció, annál jobban nő a háborús kalandok veszedelme.

Csak a népek legnagyobb ébersége, kemény elszántsága, hogy minden erejüket latbatvetve, minden eszközzel küzdjenek a békeért — csak így lehet megghiusítani az új háborús gyújtogatónak bűnös szándékait.

Az új háborús növekvő veszedelmének körülményei közepette nagy történelmi felelősség hárul a kommunista és munkáspártokra. A harc a szilárd és tartós békéért, a béke erőinek szervezéséért és tömörítéséért a háborús erők ellen — ez álljon ma a kommunista pártok és demokratikus szervezetek egész tevékenységének központjában.

Annak a nagy és nemes feladatnak a megvalósítására, hogy megmentsék az emberiséget új háborúveszélyétől, a kommunista és munkáspártok képviselői feladataikat a következőkben látják:

1. Még kitartóbban kell munkálkodni a békemozgalom szervezeti megerősítésén és kiszélesítésén: a lakosság újabb és újabb rétegeit kell bevonni e mozgalomba; az egész nép mozgalmává kell változtatni. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy a békemozgalomba bevonják a szakszervezeteket, a női, ifjúsági, szövetkezeti, sport, kulturális, felvilágosító, vallási és más szervezeteket, valamint tudósokat, írókat, újságírókat, a kultúra művelőit, parlamenti és más politikai és közéleti személyiségeket, akik a béke védelmében, a háborús ellen nyilatkoznak meg.

Ma különös erővel kerül homlokterbe az a feladat, hogy a béke összes becsületes hívei — tekintet nélkül vallásukra, politikai fel fogasukra és pártállásukra — a békeharc legszélesebb platformja alapján tömörüljenek a békéért, az emberiséget fenyegető új háborús veszedelem ellen.

2. A békemozgalom további kifejlesztése szempontjából döntő jelentőségű a munkásosztály egyre cselekvőbb részvétele ebben a mozgalomban, összeforrottsága, sorainak egysége. Ezért a kommunista és munkáspártok elsődleges feladata, hogy a békéért harcolók soraiba bevonják a munkásosztály legszélesebb rétegeit, megteremtésük a munkásosztály szilárd egységét, megszervezzék a proletáriátus különböző osztagainak együttes fellépését a békéért és országaik nemzeti függetlenségéért való közös platform alapján.

3. A munkásosztály egységét csak a jobboldali szocialisták, a szakadárak, a munkásmozgalom bomlasztói ellen folytatott erélyes harcban lehet kivívni.

A jobboldali szocialisták, mint B. Vin, Attlee, Blum, Guy-Mollat, Spaak, Schumacher, Renner, Saragat, stb.; a reakciós szakszervezeti vezetők, mint Green, Carey és Deakin, stb. a szakadár és néppellenes politika folytatói — főhatalmasok a munkásosztály egységének, székértolói a háborús gyújtogatónak. Lakájai az imperializmusnak, árulásukat alszocialista, kozmopolita frazeológiával leplezik.

A kommunista és munkáspártoknak, lankadatlanul küzdve a békéért, napról-napra le kell leplezniük a jobboldali szocialista vezéréket, akik a béke leggonoszabb ellenségei. Mindenképpen fejleszteni és erősíteni kell az együttműködést és akcióegységet a szocialista pártok alsó szervezeteivel és egyszerű tagjaival. Támogatni kell ezekben a pártokban minden valóban becsületes elemet; megmagyarázva nekik a reakciós jobboldali vezérek romlásba vívő politikáját.

4. A kommunista és munkáspártoknak a népek közötti szilárd és tartós béke legszélesebb körű propagandáját kell szilárd és szövegniük az agresszorok embertelen propagandájával, akik arra törekednek, hogy Európa és Ázsia országait véres harcmezővé változtassák. Fáradhatatlanul le kell leplezniük az agresszív blokkokat és katonai-politikai szövetségeket (először is a Nyugati Szövetséget és az Északatlanti blokkot); széleskörű felvilágosítással kell megmagyarázniük, hogy egy új háborús népekre a leg súlyosabb szorongatlanságot zudítaná és órási rombolásokat okozna: hogy a háborús elleni harc és a béke védelme — a világ valamennyi népének ügye. Harcolni kell, hogy a háborús propagandáját, a faji gyűlölet és a népek közötti ellenségeskedés propagandáját, amit az angol-amerikai imperialista ügynökök üznek — az egész demokratikus közvélemény minden országban élesen visszautasítsa.

Harcolni kell, hogy az új háborús propagandistáinak ne legyen egyetlen fellépése sem, amelyre a béke becsületes hívei ne adnak még a választ.

5. Messzemenőn fel kell használni a békéért folyó tömeges bevált, új és hatékony formákat; aminők a városi és falusi békevédelmi bizottságok, petíciók és tiltakozások szervezése, békeszavazások, amit széles körben alkalmaztak Franciaországban, és Olaszországban. A háborús készülődéseket leplező irodalom kiadása és terjesztése, gyűjtések a békéért folyó harc céljaira, az új háborús propagáló filmek, újságok, könyvek, folyóiratok, rádiónak, intézmények és politikai usok bojkottjának megszervezése — mindez ma a kommunista és munkáspártok igen fontos feladata.

6. A kommunista és munkáspártok a kapitalista országokban kötelességüknek tekintik, hogy a nemzeti függetlenségért és a békeért folytatott harcot egybeolvasszák az agresszív amerikai imperializmus közvetlen kiszolgálóivá vált burzsoá kormányok nemzetellenes, áruló politikájának fáradhatatlan leplezésével. Kötelességüknek tekintik, hogy az ország összes demokratikus, hazafias erőit egyesítsék a következő harci jelszavakkal: le kell rázni a szégyenletes ígát, mely az amerikai imperialistáknak való szolgái alárendeltségben jut kifejezésre; vissza kell térni az önálló kül- és belpolitika utárára, mely a népek nemzeti érdekeit szolgálja.

Tömöríteni kell a tőkés országok legszélesebb néptömegeit a demokratikus jogok és szabadságok védelmére, fáradhatatlanul felvilágosítva őket, hogy a béke védelme elválaszthatatlan a munkásosztály és a dolgozó tömegek legközvetlenebb érdekeinek védelméről, gazdasági és politikai jogok védelméről.

Fontos feladatok állnak Franciaország, Olaszország, Anglia, Nyugat-Németország és más országok kommunista pártjai előtt; amely országok népeit az amerikai imperialisták ágyútöltékként akarják felhasználni agresszív terveik megvalósítására. E pártok kötelessége, hogy még nagyobb erővel fejlesszék ki a harcot a békéért, az angol-amerikai háborús gyújtogatók bűnös szándékainak megghiusításáért.

7. A népi demokratikus országok és a Szovjetunió kommunista és munkáspártjai előtt az a feladat áll, hogy a háborús gyújtogatók és székértolói leplezésével együtt még jobban megszilárdítsák a béke és a szocializmus táborát, a béke védelmének és a népek biztonságának nevében.

8. Az angol-amerikai imperialisták agresszív terveik megvalósításában jelentékeny szerepet szánnak, különösen Közép- és Délkelet-Európában, Tito nacionalista klikkjének, mely az imperialisták kényszerzetének szolgálatában áll. A béke védelmének és a háborús gyújtogatók elleni harcnak feladata meg kívánja, hogy ezt a klikket, mely a béke, a demokrácia és a szocializmus leggonoszabb ellenségeinek táborába, az imperializmus és a fasiszmus táborába szökött át, még inkább leplezzék.

Az emberiség történetében először jött létre szervezett békefront, melynek élén a világ békéjének oltalmazója és zászlóvivője, a Szovjetunió áll.

Egyre jobban terjed a tőkés országok néptömegeiben a kommunista pártok hátorjelszava: a népek sohasem fognak harcolni a világ első szocialista országa, a Szovjetunió ellen.

A fasiszmus elleni háborús napjaiban a kommunista pártok a hódítókkal szemben az általános népi ellenállás élcsapata voltak; a háborús utáni időszakban a kommunista és munkáspártok a népek létérdekeiért, az új háborús ellen folytatott küzdelem élén járnak. A munkásosztály vezetésével, az új háborús minden ellenfele — a munka, a tudomány, a kultúra emberci — hatalmas békefrontban tömörülnek, amely képes arra, hogy megghiusítsa az imperialisták bűnös szándékait.

Nagymértékben a kommunista pártok erélyétől és kezdeményezésétől függ a békéért kibontakozó gigász harc kimenetele; elsősorban a kommunistáktól, mint élenjáró harcosoktól függ, hogy a háborús gyújtogatók terveinek megghiusítása lehetőségéből valósággá válják.

A demokrácia erői, a béke híveinek erői sokkal nagyobbak, mint a reakció erői. Most az a feladat, hogy még jobban fokozzuk a népek éberségét a háborús gyújtogatókkal szemben, szervezzük és tömörítsük a széles néptömegeket a béke ügyének cselekvő védelmére, a népek alapvető érdekeiért, életükért, szabadságukért.

A munkásosztály egysége és a kommunista és munkáspártok feladatai

I.

Az új háborús előkészítése az angol-amerikai imperialisták részéről, a burzsoá reakció hadjárata a munkásosztály és a dolgozó tömegek demokratikus jogai és gazdasági érdekei ellen meg kívánja, hogy fokozzuk a munkásosztály harcát a béke megőrzéséért és megszilárdításáért és elszánt harcot szervezzünk a háborús gyújtogatók és az imperialista reakció támadása ellen.

Ebben a harcban a siker záloga: a munkásosztály sorainak egység.

A háborús utáni tapasztalat azt mutatja, hogy a munkásmozgalom szakításának politikája az imperialisták egyik legfontosabb eszköze és módszere az új háborús kirobantására, a demokrácia és a szocializmus erőinek elnyomására, a néptömegek életszínvonalának nagyfokú leszorítására.

A nemzetközi munkásmozgalom egész történetében még sohasem volt olyan döntő jelentőségű a munkásosztály egysége az egyes országokban és világméretben, mint most. A munkásosztály sorainak egységére szükség van a béke megvédésére, a háborús gyújtogatók bűnös szándékainak keresztülhúzására, a demokrácia és a szocializmus ellen irányuló imperialista összeesküvés megghiusítására, a fasiszta uralmi módszerek bevezetésének megakadályozására és azért, hogy erélyesen visszaverhessük a monopóliók hadjáratát a munkásosztály létérdekei ellen és elérhessük a dolgozó tömegek gazdasági helyzetének megjavulását.

E feladatokat mindenképp a munkásosztály széles tömegeinek tömörítésével — függetlenül pártállástól, szakszervezeti hovatartozástól és vallási meggyőződéstől — lehet megvalósítani. Egység alulról — ez a legreményesebb útja annak, hogy az összes munkásokat a béke és országuk nemzeti függetlensége védelmének jegyében, a dolgozó gazdasági érdekei és demokratikus szabadságjogai védelmének jegyében tömörítsük. A munkásosztály egysége teljes mértékben elér-

hető, tekintet nélkül ama vezető szakszervezeti vagy pártközpontok ellenállására, amelyeknek élén az egység bomlasztói és ellenségei állnak.

A háború utáni időszakot a munkásosztály szakadásának felszámolása és az általános demokratikus erők tömörítése t. r. n. elért nagy sikerek jellemzik, ami a Szakszervezeti Világszövetség, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség és a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség megerősítésében, a Béke Hívei Világkongresszusának összehívásában jutott kifejezésre. Az egység sikerei Franciaországban az Általános Szakszervezeti Szövetség (CGT) megerősödésében nyilvánulnak meg; Olaszországban az Egység és Szakszervezeti Szövetség (CGIL) megerősítésében; a francia és olasz proletariátus harci fellépéseiben.

A népi demokrácia országaiban a munkásosztály egységének ügye történelmi jelentőségű sikereket ért el — létrejöttek a munkásosztály egységes pártjai, az egységes szakszervezetek, egységes szövetkezetek, ifjúsági, női és más szervezetek. A munkásosztálynak ez az egysége döntő szerepet játszott azokban a sikerekben, amelyeket a népi demokrácia országai a gazdasági és kulturális felépítés terén, a munkásosztály államvezető szerepének biztosítása és a dolgozó tömegek anyagi helyzetének gyökeres megjavítása terén elért.

Mindez arról tanúskodik, hogy a munkásosztályban hatalmas a törekvés sorai összekovácsolására; hogy a munkásosztály egységfrontjának megerősítésére reális a lehetőség, a reakciónak — az amerikai imperialistáktól a jobboldali szocialistákig, — egyesült erővel szemben.

Az amerikai és angol imperialisták csatlósai az európai országokban a proletár és általános nép erők széttagolására és bomlasztására törekednek és t. k. intetben különösen a jobboldali szocialistákra és a reakciós szakszervezeti vezetőkre építenek. Az amerikai és angol imperialisták egyenes utasítására a jobboldali szocialista vezetők és a reakciós szakszervezeti vezetők f. l. l. szakitják a munkásmozgalmat; arra törekednek, hogy a munkásosztályban a háború után megerősített egységes szervezeteit szétrombolják. Megpróbálták belülről felrobbantani a Szakszervezeti Világszövetséget. Franciaországban megszervezték a „Force Ouvrière” szakadár csoportot, Olaszországban az u. n. „Munkásövetséget” és előkészítik egy szakadár nemzetközi szakszervezeti központ létesítését. Egyes országokban hasonló szakadár kísérletek történtek a katolikus szervezetek vezetői részéről is.

Teljes mértékben beigazolódt az az értékös, melyet a Kommunista Pártok Tájékoztató Irodája első tanácskozása a jobboldali szocialista vezetőknek, mint a munkásosztály egysége legelkeserítőbb ellenségeinek és az imperializmus székértelmező áruló tevékenységéről adott.

A jobboldali szocialisták jelenleg nemcsak saját országuk burzsoázijának ügynökeiként lépnek fel, hanem az amerikai imperializmus ügynökeiként is és az európai országok szociáldemokrata pártjait amerikai pártokká, az Egyesült Államok imperialista agressziójának közvetlen eszközévé változtatják.

Azokban az országokban, ahol a jobboldali szocialisták részt vesznek a kormányban (Angliában, Franciaországban, Ausztriában, a Skandináv államokban) — a „Marshall-terv”, a „Nyugati Szövetség”, az „Északatlanti Szerződés” és az amerikai térjeszkedés egyéb formáinak heves védelmezőiként lépnek fel. Ezek az ál-szocialisták a legaljasabb szerepet töltik be a munkás és a dolgozó érdekeit védelmező demokratikus szervezetek üldözésében.

Egyre mélyebbre süllyedve a munkásosztály érdekeinek, a demokrácia és a szocializmus elárulásában; teljesen megtagadva a marxizmus tanait; a jobboldali szocialisták most az amerikai imperializmus rablóideológiájának védelmezőiként és hirdetőiként lépnek fel. Elméleteik a „demokratikus szocializmusról”, a „harmadik erőről”, kozmopolita fecsegésük arról, hogy le kell mondani a nemzeti szuverenitásról — mindez nem egyéb, mint az amerikai és angol imperializmus agressziójának ideológiai leplezése.

Az elevenen elrothadt II. Internacionálé kores szülötte, az u. n. Nemzetközi Szocialista Konferenciák Bizottsága (COMISCO), a munkásmozgalmat elgyáványabb szakadárainak és bomlasztóinak gyűjtőhelyévé vált. Ez a szervezet az angol és amerikai imperialista kém-szervek szolgálatában álló kémközponttá lett.

A munkásosztály egysége csakis a munkásmozgalmat jobboldali szocialista szakadárjai és bomlasztói ellen vívott elszánt harcban valószínűsíthető meg.

II.

A Tájékoztató Iroda a kommunista pártok elsőrendű feladatának tekinti a lankadatlan harcot a munkásosztály összes erőinek egyesítéséért és szervezéséért, hogy az angol-amerikai imperializmus hódító törekvéseit erőteljesen vissza lehessen szorítani; új világháborúra irányuló reményeit keresztül lehessen húzni; a béke és a nemzetközi biztonság ügyét meg lehessen védeni és meg lehessen szilárdítani; a monopólióknak a dolgozó tömegek életszínvonalát ellen folyó támadását kudarcba lehessen fullasztani.

A mai nemzetközi helyzetben a kommunista pártok egyenes kötelessége megmutatni azt, hogy ha a munkásosztály nem biztosítja sorainak egységét, akkor megfosztja önmagát a legfontosabb fegyvertől, az új világháború növekvő veszélye és a dolgozó életszínvonalát támadó imperialista reakció ellen vívott harcban.

A kommunisták kötelessége, hogy engesztelhetetlen és következetes harcot folytassanak a jobboldali szocialisták és a reakciós szakszervezeti vezetők elmélete és gyakorlata ellen; könyörtelenül leleplezzék és elszigeteljék őket a tömegektől — ugyanakkor türelmesen és állhatatosan megmagyarázzák az egyszerű szociáldemokrata munkásoknak a munkásosztály egységének egész jelentőségét; bevonják

őket a békéért, a kenyérért és a demokratikus szabadságjogokért folyó harcba; a közös cselekvés politikáját folytassák a célok eléréseért.

A munkásosztály egysége megvalósításának kipróbált módja különböző osztagainak akcióegysége. Egybehangolt közös akciók egyes üzemekben és egész iparágakban, városi és megyei, országos és nemzetközi méretben a legszélesebb tömegeket mozgósítják a legközvetlenebb és legérthetőbb szükségleteikért és a proletársorok állandó egységének megerősítését szolgálják. A munkásosztály akcióegységének megvalósítása alulról kifejeződik az üzemekben és intézményekben létesülő békevédelmi bizottságokban, tömegtüntetések szervezésében a háborús gyűjtőgátok ellen, a munkások közös fellépéseiben demokratikus jogaik védelméért és gazdasági helyzetük megjavításáért.

A munkásosztály egységéért folyó harcban különös figyelmet kell fordítani a katolikus munkásokra és dolgozókra, valamint szervezeteikre; szemellett tartva, hogy a vallási meggyőződés nem akadály a dolgozó egységének, különösen, amikor a béke megmentéséről van szó. Konkrét közös akciók a gazdasági követelések terén, az osztagi szakszervezetek és a katolikus szakszervezetek harcának egybehangolása, stb. — hatékony eszközök lehetnek a katolikus munkások bevonására a békéért folyó harc közös frontjába.

A kommunista pártok legfontosabb feladata minden tőkés országban megtenni minden tőlük feltehető a szakszervezeti mozgalom egységének biztosítására. Ma óriási jelentőséggel bír a szervezetlen munkások bevonása a szakszervezetekbe és az aktív harcba. A tőkés országokban a szervezetlen munkások a proletariátus jelentékeny része. Ha a kommunista pártok alaposan dolgoznak a szervezetlen munkások között, akkor komoly sikereket fognak elérni a munkásosztály egysége megerősítésében.

A Tájékoztató Iroda nézete szerint a munkásosztály egységére építve, meg kell teremteni valamennyi demokratikus erő nemzeti egységét, hogy a széles néptömegeket mozgósítsuk az angol-amerikai imperializmus és a belső reakció ellen. Rendkívüli jelentőségű a mindennapi munka a dolgozó különböző tömegszervezeteiben: a női, ifjúsági, paraszti, szövetkezeti és más szervezetekben.

A munkásmozgalmat egysége és minden demokratikus erő tömörítése nem csupán a munkásosztály és a dolgozó tömegek mindennapi folyó feladatainak megoldása érdekében szükséges, hanem azoknak az alapvető feladatoknak a megoldása érdekében is, amelyek a proletariátus előtt, azelőtt az osztály előtt állanak, amely a monopólió hatalmának megszüntetéseért, a társadalom szocialista átalakításáért folyó harcot vezet. A munkásmozgalmat egysége és az összes demokratikus erők egyesítése terén elért sikerek alapján válik lehetővé, hogy a tőkés országokban kibontakozzék a harc olyan kormányok megerősítéséért, amelyek tömörítenék az összes hazafias erőket, mindazokat, akik szembehelyezkednek országuk leigázásával az amerikai imperialisták által; s amely kormányok a népek közötti tartós béke programját vallva megszüntetnék a fegyverkezési versenyt és emelnék a dolgozó tömegek életszínvonalát.

A népi demokrácia országaiban a kommunista és munkáspártok előtt az a feladat áll, hogy még jobban megszilárdítsák a munkásosztály megvalósult egységét, az egységes szakszervezeteket, szövetkezeteket, női, ifjúsági és más szervezeteket.

A Tájékoztató Iroda szerint a munkásosztály egységéért és a demokratikus erők tömörítéséért folyó harc további sikere mindenekelőtt a kommunista és munkáspártok egész szervezési és ideológiai munkájának megjavításától függ.

A kommunista és munkáspártok számára rendkívül fontos, hogy ideológiailag leleplezzék az opportunizmus minden válfaját és kirejtett harcot folytassanak az opportunizmus, a szekta-szellem, a burzsoa-nacionalizmus minden megnyilvánulása, az ellenség ügynökségének a pártba való behatolása ellen.

A Tito-Rankovics-féle kém-klikk leleplezéséből eredő tanulságok nyomtatékosan követelik a kommunista és munkáspártoktól, hogy a lehető legnagyobb mértékben fokozzák a forradalmi éberséget. A Tito-klikk ügynökei ma a legaljasabb szakadár a munkás- és demokratikus mozgalomban, akik az amerikai imperialisták akaratát hajtják végre. Ezért elszánt harcot kell folytatni az imperialisták e titoista ügynökségének cselszövéséi ellen mindenütt, ahol megkísérik, hogy a munkás- és demokratikus szervezetekbe furakodva dolgozzanak.

A kommunista és munkáspártok szervezeti és eszmei-politikai megerősödése a marxizmus-leninizmus alapján — legfontosabb feltétele annak hogy a munkásosztály minden országban sikeresen folytassa harcat sorainak egységéért, a béke ügyéért, országának nemzeti függetlenségéért, a demokráciáért és a szocializmusért.

A jugoszlávai Kommunista Párt gyilkosok és kémek kezében

A Tájékoztató Iroda — a Bolgár Kommunista Párt, a Román Munkáspárt, a Magyar Dolgozók Pártja, a Lengyel Egyesült Munkáspárt, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja, a Francia Kommunista Párt, a Csehszlovák Kommunista Párt és az Olasz Kommunista Párt képviselőinek részvételével — megvitatta „A Jugoszláv Kommunista Párt gyilkosok és kémek hatalmában” kérdését és egyhangulag az alábbi következtetésekre jutott:

Míg a Kommunista Pártok Tájékoztató Irodájának 1948 júniusában megtartott értekezlete megállapította, hogy a Tito-Rankovics-klikk a demokrácia és a szocializmus útjáról a burzsoa nacionalizmus útjára tért — a Tájékoztató Iroda ezen értekezlete óta eltelt időszak alatt a klikk a burzsoa nacionalizmustól vég-

leg eljutott a fasizmushoz; Jugoszlávia nemzeti érdekeinek egyenes elárulásához.

Az utóbbi idők eseményei megmutatták, hogy a jugoszláv kormány teljesen függő viszonyban van a külföldi imperialista köröktől és azok támadó politikájának eszközévé vált; ami a Jugoszláv Köztársaság önállóságának és függetlenségének felszámolásához vezetett. A Kommunista Párt Központi Bizottsága és Jugoszlávia kormánya teljesen az imperialista körök oldalára állt az egész szocialista és demokratikus tábor ellen, a világ valamennyi kommunista pártja ellen, a népi demokrácia országai és a Szovjetunió ellen.

A belgrádi felbérelt kémek és gyilkosok klikkje nyílt megvezetésre lépett az imperialista reakcióval és szolgálatába állt; amit teljes világossággal feltárt a budapesti Rajk—Brankov-per is.

Ez a per megmutatta, hogy azok, akik ma Jugoszláviában kormányoznak, a demokrácia és a szocializmus táborából átszöktek a kapitalizmus és a reakció táborába; az új háború gyújtogatóinak közvetlen segítőit lettek; s áruló cselekedeteikkel megvezetnek elnyerni az imperialisták dicséretét és kiérdemelni kegyeiket.

Titóék átállása a fasizmushoz nem véletlen, gazdái — az angol-amerikai imperialisták — utasításra történt, akiknek — mint ahogyan most kiderült — már régen felbérelt ügynökei voltak.

Az imperialisták akaratát teljesítve a jugoszláv árulók azt a feladatot tűzték maguk elé, hogy a népi demokráciákban reakciós, nacionalista, klerikális és fasiszta elemekből politikai bandákat alakítsanak, hogy rájuk támaszkodva ellenforradalmi fordulatot hajtsanak végre ezekben az országokban, elszakítsák őket a Szovjetuniótól és az egész szocialista táborától s alárendeljék őket az imperializmus erőinek. A Titó-klikk Belgrádot amerikai kém- és kommunistaellenes propaganda központtá változtatta.

Amikor a béke, a demokrácia és a szocializmus minden őszinte barátja a Szovjetunióban a szocializmus hatalmas erődiét, a népek szabadságának és függetlenségének hű és rendíthetetlen védelmezőjét, a béke legfőbb támaszát látja, — a Tito—Rankovics-klikk, amely szovietharát alárc alatt jutott hatalomra, az angol-amerikai imperialisták parancsára a Szovjetunió ellen rágalmazó, provokációs hadjáratot indított, felhasználva a hitleristák fegyvertárából kölcsönzött legaljasabb koholmányokat.

A Tito—Rankovics-klikk azzal tette be, hogy az imperializmus közvetlen ügynökségévé és a háborús gyújtogatók segítőitársává vált, hogy a jugoszláv kormány nyíltan csatlakozott az imperialista blokkhoz az Egyesült Nemzetek Szerződésében, ahol a Kardelj, Gyilas, Heblerek a nemzetközi politika legfontosabb kérdéseiben az amerikai reakcióval szövetségben lépnek fel.

Belpolitikai téren az áruló Tito—Rankovics-klikk működésének főeredménye a népi demokratikus rendszer tényleges felszámolása Jugoszláviában.

A pártban és az államban a hatalmat bitorló Tito—Rankovics-klikk ellenforradalmi politikájának eredményeképpen Jugoszláviában kommunistaellenes, fasiszta típusú rendőrállam alakult ki. Ennek a rendszernek társadalmi alapja falun a kulákság, a városban pedig a tőkés elemek. Jugoszláviában a hatalom ténylegesen népiellenes, reakciós elemek kezében van. A központi és helyi szervekben a régi burzsoá pártok aktív elemei, valamint kulákok és a népi demokrácia más ellenségei tevékenykednek. Az uralkodó fasiszta klikk mértéktelenül felduzzasztott katonai és rendőri gépezetre támaszkodik, melynek segítségével elnyomja Jugoszlávia népeit, katonai táborra változtatta az országot, megsemmisítette a dolgozók demokratikus jogait és lábbal tipor minden szabad gondolatmegnyilvánulást.

A jugoszláv vezetők demagóg módon és arcátlanul becsapják a népet, azt állítva, hogy Jugoszláviában a szocializmust építik. A valóságban azonban minden marxista világosan látja, hogy a szocializmus semmiféle építéséről nem lehet szó Jugoszláviában, mert a Tito-klikk szakított a Szovjetunióval, a szocializmus és a demokrácia egész táborával, megfosztva ezáltal Jugoszláviát a szocializmus felépítésének legfőbb támaszától, mert az országot mind gazdaságilag, mind politikailag az angol-amerikai imperialistáknak rendelte alá.

Az állami szektor Jugoszlávia gazdaságában többé nem a nép tulajdona, mivel az állambatalom a nép ellenségeinek kezében van. A Tito—Rankovics-klikk táborát nyújtott a külföldi tőkének, hogy az behatolhasson az ország gazdasági életébe, amelyet a tőkés monopóliumok ellenőrzése alá helyeztek. Az angol-amerikai ipari és pénzügyi körök, amikor tőkéjüket befektetik a jugoszláv gazdaságba, Jugoszláviát a külföldi tőke nyersanyagszolgáltató agrár-függelékévé változtatják. Jugoszláviának növekvő szociális függősége az imperializmustól a munkásosztály kizsákmányolásának fokozásához és anyagi helyzetének súlyos romlásához vezet.

A jugoszláv bitorló politikája a falun kulák-kapitalista jellegű politika. Az erőszakkal létrehozott alszövetkezetek a faluban a kulákság és ügynökei kezében vannak és a dolgozóparasztság széles tömegeit kizsákmányolásának eszközei.

Az imperializmus jugoszláv bérencei, kezükbe ragadva a Jugoszláv Kommunista Párt vezetését, terrorhadjáratot indítottak az igazi kommunisták ellen, akik hűek maradtak a marxizmus-leninizmus elveihez és harcolnak Jugoszlávia függetlenségéért az imperializmustól. A kommunizmus hű jugoszláv hazafiakat ezrével zárták ki a pártból, börtönbe és koncentrációs táborokba vetették és sokat köztük halálra kínoztak a börtönökben, vagy orvul meggyilkoltak; mint pl. Arszo Jovanovicsot, az ismert jugoszláv kommunistát. A kegyetlenség, mellyel Jugoszláviában a kommunizmus állhatatos harcosait irtják, csak a hitleri fasiszták, vagy Görögországban Tsaldarisz. Spanyolországban Franco hóhéraitak állatias sagával hasonlítható össze.

A jugoszláv fasiszták kizárják a pártból és irtják a proletárnemzetköziséghez hű kommunistákat; ugyanakkor szélesre tárják a párt kapuit a burzsoá és kulák elemek előtt.

A fasiszta terror következtében, amelyet a Tito-banda a jugoszlávai Kommunista Párt egészséges erői ellen alkalmaz, a jugoszlávai Kommunista Párt vezetése osztatlanul kémek és gyilkosok, az imperializmus bérenceinek kezébe került. A jugoszlávai Kommunista Pártot ellenforradalmi erők kerítették kezükbe, akik jogtalanul a párt nevében lépnek fel. Ismeretes, hogy a burzsoázia régóta folyamodik ahhoz a módszerhez, hogy kémeket és provokátorokat toboroz a munkásosztály pártjainak soraiból. Ily módon igyekeznek a pártokat az imperialisták belülről bomlasztani és alárendelni őket maguknak. Jugoszláviában sikerült ezt a célt elérniük.

A Tito-klikk fasiszta ideológiája, fasiszta belpolitikája és a külföldi imperialista köröknek teljesen alárendelt áruló külpolitikája szakadékot teremtett Tito—Rankovics fasiszta kémbandája és Jugoszlávia szabadságszerető népeinek alapvető érdekei között. Ezért a Tito-klikk népellenes és áruló tevékenysége egyre nagyobb ellenállásba ütközik mind a marxizmus-leninizmus hű kommunisták, mind Jugoszlávia munkásosztálya és dolgozóparasztsága részéről.

Kiindulva az elvitathatatlan tényekből, amelyek a Tito-klikknek a fasizmushoz való teljes átállásáról és a nemzetközi imperializmus táborába való átszökéséről tanuskodnak, a Kommunista és Munkaspártok Tájékoztató Irodája megállapítja, hogy:

1. A Tito, Rankovics, Kardelj, Gyilas, Pijade, Gósnjak, Maszlarics, Bebler, Mrázovics, Vukmanovics, Kocse Popovics, Kirdics, Neskovics, Zlatics, Velebit, Kolisevski és mások kémcsoportja a munkásosztály és parasztság ellensége, Jugoszlávia népeinek ellensége.
2. Ez a kémcsoport nem Jugoszlávia népeinek akaratát fejezi ki, hanem az angol-amerikai imperialisták akaratát; ennélfogva elárulta az ország érdekeit, felszámolta Jugoszlávia politikai függetlenségét és gazdasági önállóságát.
3. „A jugoszlávai Kommunista Párt” jelenlegi összetételében, mivel a nép ellenségei, gyilkosok és kémek kezébe került, elvesztette azt a jogát, hogy kommunista pártnak nevezze magát és nem más, mint a Tito—Kardelj—Rankovics—Gyilas-klikk kémfeladatainak végrehajtó gépezete.

Ezért a Kommunista és Munkaspártok Tájékoztató Irodája megállapítja, hogy a harc a Tito-klikk ellen — e fízett kémek és gyilkosok ellen — valamennyi kommunista és munkaspárt nemzetközi kötelessége.

Kötelessége a kommunista és munkaspártoknak, hogy minden segítséget megadjanak a jugoszláv munkásosztálynak és dolgozó parasztságnak, amely azért küzd, hogy Jugoszlávia visszatérjen a demokrácia és a szocializmus táborába.

Jugoszlávia visszatérésének a szocialista táborba elengedhetetlen feltétele, hogy a forradalmi elemek mind a jugoszlávai Kommunista Párton belül, mind annak sorain kívül tevékenyen harcoljanak Jugoszlávia forradalmi, valóban kommunista pártjának újjászüléséért; olyan pártért, amely hű a marxizmus-leninizmusnak, a proletárnemzetköziség elveihez és amely harcol Jugoszlávia függetlenségéért az imperializmustól.

A kommunizmus hű jugoszláv erők, mivel a kegyetlen fasiszta terror körülményei között nincs lehetőségük arra, hogy nyíltan lépjenek fel a Tito—Rankovics-klikk ellen, kénytelenek voltak a kommunizmus ügyéért folyó harcban ugyanarra az újtárra lépni, amelyen haladnak a kommunisták azokban az országokban, ahol a legális munkához vezető út el van zárva számukra.

A Tájékoztató Iroda kifejezi szilárd meggyőződését, hogy a jugoszláv munkások és parasztek között lesznek olyan erők, amelyek biztosítani tudják a győzelmet a burzsoázia uralmát visszaállító Tito—Rankovics-kémbanda felett; hogy a munkásosztály vezetésével Jugoszlávia dolgozó népe képes lesz visszaállítani a népi demokrácia történelmi vívmányait, melyeket súlyos áldozatok és hősi harcok árán vívott ki és a szocializmus építésének útján fog haladni.

A Tájékoztató Iroda megállapítja, hogy a kommunista és munkaspártok egyik legfontosabb feladata a forradalmi éberség fokozása soraikban mind a népi, a burzsoá-nacionalista elemek és imperialista ügynökök léleplezése és kipusztítása, bármilyen céger mögé bujnak is.

A Tájékoztató Iroda szükségesnek tartja az ideológiai munka megerősítését a kommunista és munkaspártokban, a kommunisták fokozott nevelését a proletárnemzetköziséghez való hűség, szellemében, a kérlelhetetlenség szellemében a marxizmus-leninizmus elveitől való mind a feltérrel szemben, a népi demokráciához, a szocializmushoz való hűség szellemében.

Eigen a munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetsége, népi demokratikus rendszerünk megingathatatlan alapja!

A „Vörös Lobogó”-gyár szakszervezetének sürgősen foglalkoznia kell a lemaradt és közepes munkások megsegítésével!

Nem kulloghat az ország egyik legnagyobb nehézipari üzemének szakszervezete a „kullogó” probléma ügyében

A nagyszerű lendületet vett ipari termelés egyik fontos problémája az új munkakörműt lemaradtak, a közepesek és kullogók bekapcsolása a munkások körébe. Mint beszámoltunk róla, Aradon is napirendi kérdéssé lett a „kullogó probléma” — ám nem mindenütt nyilvánul meg kellő érdeklődés, vagy ha ez tapasztalható, akkor még nem vált valóban komoly elfoglaltság tárgyává. Míg például a „December 30” gyárban a kullogók, elmaradtak támogatására nagyarányú mozgalom indult meg addig

a „Vörös Lobogó” gyárban, amely pedig az ország legnagyobb nehézipari üzeméi közé tartozik, bizony a kullogók ügyében még csak nagyon keveset tettek.

Csak a géposztály élmunkásai kísérlezték egy ízben éspedig olyképpen, hogy egy-egy kullogónak hasznos munkamódszer-elsajátítási tanácsokat adtak. Ez azonban távolról sem elegendő. A kérdéssel sokkal alaposabban és módszeresebben kell foglalkozni, ehhez pedig a gyári pártalapszervezet és párttagtörök kezdeményező tevékenysége szükséges. Aktív táinkat át kell futtatsa a marxi-lenini ideológia forradalmi szelleme minden ténykedésükben és akkor, amikor a kullogóknak az élmunkások színvonalára emeléséhez pártfeladatként támogatást kell nyújtaniok.

nem állhatnak meg látszatmunkánál e kérdés megoldása előtt.

Nem elég a hibát megtalálni

A feladat főrésze természetesen a gyári szakszervezeti vezetésre, illetve a vezetőség által irányított és szervezett szakszervezeti csoportokra hárul. Alljon a „Vörös Lobogó” üzem szakszervezete előtt példaképpen a „December 30” gyár, ahol ez a munka már megindult a párttagtörök és szakszervezeti csoportok az élmunkások és tehnikusok bevonásával máris szembevető eredményeket tudnak felmutatni.

A „Vörös Lobogó” szakszervezeti vezetőségében él a jóindulat ebben az irányban, de hiányzik a kezdeményezés. Azt mondhatni, hogy elkallódnak a saját munkakörükben és nem találják a ki vezető útát, mert az „elintézendő” dolgok elintézése közben hivatali összeköttetésük változott kapcsolatuk a pártalapszervezettel és a dolgozók tömegével.

Ehling Lajos elvtárs, a szakszervezeti vezetőség egyik tagja, — aki egyben a munkásklub igazgatója is, — arra hivatkozik, hogy a gyár dolgozói közül igen sokan a politikai és ideológiai felvilágosultságnak „hihetetlen” alacsony fokán állnak, s ebben látja okát — nyilván egészen helyesen — a kullogók elmaradásának.

Ez azonban megállapítás csupán, olyan, mintha az orvos megtalálná valamilyen betegség okát és nem tenne semmit a gyógyítás érdekében.

Hisz n éppen az a helyzet, hogy a „kullogás” nem, vagy csak igen kis mértékben „egyéni jellegzettsége” bármelyik dolgozónak is. Hanem az alacsony politikai, ideológiai színvonal, a felvilágosulatlanosság, a magárahagyottság nyilvánul meg az

elmaradók túlnyomó többségénél. Munkásvezető legfeljebb csak önbizalommal alkalmazhatja ezt az elintézt megállapítást, de semmi esetre sem mentésként.

Bocsa Aurel szakszervezeti titkár már továbbment egy lépéssel és elismerte, hogy a kullogók ügyével a „Vörös Lobogó” gyár szakszervezete még nem foglalkozott bhatóan.

Vizsont itt is csak mentésként tűzész nyilvánul meg. Bocsa elvtárs nagy elfoglaltságára hivatkozik és azt mondja, hogy

még nem is volt ideje a „kullogó-problémával” törődni.

Pedig Bocsa elvtárs elég világosan látja a helyzetet és megállapítja, hogy a kullogók körül a főhi-

Ezt kell tenni!

Amit a „Vörös Lobogó” gyár szakszervezeténél a „kullogó-probléma” iránti gondoskodás terén ta-

pasztaltunk, abból az a következtetés vonható le, hogy

meg kell találni a módját az

ba, misz rint még sok munkamenet nincs normalizálva, viszont a norma után dolgozó munkásoknak nagyobb a keresési lehetőségük.

Ahol a szocialista fizetési rendszer a hiányosság miatt nem érvényesül kellőképpen, ott megmutatkozik serkentő erejének hiánya. Ugyanakkor azonban megállapítja, hogy ha kellő felvilágosító munka folyne a különböző osztályokon, a lemaradtak meggyőződhetnek, hogy

fokozott munkájukkal a maguk osztályát a vállalt kötelezettségek nagyobb mértékű teljesítéséhez segíthetik és ezáltal részükre is jobb jutna a túltermelési jutalékból.

Az aradi S. M. T. traktorközpont munkásai is szocialista versenyekkel fogadják Sztálin elvtárs születésnapját

Az aradi SMT traktorközpont dolgozói együttes gyűlésen dolgozták fel a Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére folyó versenyek jelentőségét. A gyűlést Sztálin elvtárs, a megyei bizottság elnöke nyitotta meg, aki körvonalazta a versenyek fontosságát, majd Schlésinger András elvtárs, a földmunkás szakszervezet járási vezetőségének tagja szólott az egybegyűltekhöz:

— Elvtársak! A szocialista versenyek eme szakaszában minden dolgozó ki kell vegye a részét. Állami Tervünk utolsó negyedének teljesítése csak úgy válhat élő valósággá, ha mindannyian valóban komolyan látunk a munkának. Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjának a megünneplé-

séhez úgy járulhatunk a legméltóbban, ha eredményes munkával zárjuk a most megindult szocialista versenyeket.

Ezután az üzem dolgozói egyöntetűen a következő kötelezettségeket vállalták: az Állami Terv 10 százalékos túlteljesítése; a minőség javítása; a hulladékok csökkentése és az önköltségi árak csökkentése; a műhelyek anyagellátása; a munkafegyelem megerősítése és a hiányzások minimumra csökkentése.

Az egyéni kötelezettségvállalások során, Szabó István elvtárs egy „Caterpillar” traktor megjavítását vállalta. Drastil elvtárs egy Zündapp motorkerékpár javi-

ügyviteli elfoglaltság csökkentésénél, mert a szakszervezeti vezetőségnek a dolgozók tömegében kell élnie, foglalkoznia kell az elvtársak személyi kérdéseivel is.

Csak így élénkíthető meg a szakszervezeti munka, még a csoportok tevékenységénél is vonatkozásában is. A „Vörös Lobogó” gyár szakszervezetének sürgősen foglalkoznia kell a „kullogó-probléma” ügyével és

az élmunkások, valamint tehnikusok mozgósításával meg kell kezdenie felvilágosító, segítő, irányító munka szervezését.

Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, a pártszervezetnek is fel kell figyelnie e problémára. Arad öntudatos dolgozó: a „Vörös Lobogó” gyár elmaradt munkásait és kullogóit ott akarják látni azoknak a sorában, akik napról-napra mind jobb és jobb eredményekkel járulnak hozzá a szocializmus építésének meggyorsításához.

A bevonuló ifjak bucsuestjén

Kigyulladt a villanyfény a komlói kultúrotthonban

Komlós kisközség a szentannai járásban fekszik. A község lelkes dolgozói becsülettel teljesítik kötelezéseiket a mezőgazdasági munkálatokban. Azonban nemcsak a mezőgazdasági munkában végzik kötelezéseiket, hanem a községben is. Már a tavasszal megmutatkozott a dolgozók munkakészsége. Pártunk kezdeményezésére a község dolgozói elhatározták, hogy kultúrotthont építenek önkéntes munkával.

A tömegszervezetek segítségével a község lelkes dolgozói rövid idő alatt felépítették a kultúrotthont és ezután jöközöttan indult meg a kultúrelvet.

Megalakították a dalárdát, ami ma már mintegy 100 tagot számlál. Színjátzó csoportot alakítottak, táncsoprotot és elég sűrűn előadással szórakoztatják a község dolgozóparasztságát. A kultúr-munkában jelentősen kivették részüket a község tanítói. Jól meg-

szervezték a jelentős létszámú dalárdát, amelyben dolgozóparasztnők és férfiak vesznek részt. Az előadásokon a község nagyszámúban jelenik meg és

minden alkalommal zsűfolt terem tanuskodik a dolgozók érdeklődéséről.

De más vonatkozásban is megmutatkozik a pártszervezet kezdeményezése nyomán az áldozatkész-ség.

Az ideiglenes bizottság elhatározta, hogy a községbe villanyvilágítást vezet be. A kezdeményezést a dolgozók nagy lelkesedéssel fogadták és önkéntes munkával elhatározták, hogy meg is valósult. A rendezvényekből az ideiglenes bizottság segítségével dinamót vásároltak és önkéntes munkával bevezették a kultúrotthonba a villanyhuzalokat.

A múlt hét folyamán, amikor népszóvárságunk ifjai a katouai

tására kötelezte magát. Virág elvtársnő a falujágot újjászervezte és idejében gondoskodik a cikkek pontos cseréltéséről. Nagy József elvtárs a tanulókat támogatja. Akos elvtárs 20 százalékos normatulhaladást vállalt, Illés elvtárs 50 százalékot és ezenkívül versenyre hívta Almási elvtársat. Almási elvtárs elfogadta a versenykihívást és ugyancsak 50 százalékos normatulhaladást vállalt.

A kötelezettségvállalások után a dolgozók kérték, hogy a pártszervezet, valamint a szakszervezet minden téren nyújtsanak támogatást, hogy a versenyek valóban jó eredményekkel záruljanak.

bevonulásra készülődtek, a kultúr-csoport, az énekkar, valamint a dalárda nagyszerű műsorral készült. Ugyanakkor nagyban folyt az előkészületek a villanyvilágítás üzembehelyezésére is.

A kultúr-műsor megkezdése ezáltal jelentőségletes eseménynek járt együtt: felgyulladt a villany a kisközség kultúrotthonában!

Az egybegyűlt község, valamint az újoncok hosszas tapssal és felkiáltásokkal juttatták kifejezésre örömeiket, mert eljutottak oda, hogy villany világít a kultúrotthonban és a villanyfény természetesen tovább terjed Komlóson. A jólsikerült műsor után reggelig tartó tánc következett. Másnap az újoncok örömtől sugárzó arccal búcsút vettek szeretteiktől és felemelt fejjel tekintettek a jövő felé, mert a kultúrotthon villanylámpáinak fényénél még jobban látják, hogy úgy a katonaságnál, mint idehaza, minden a dolgozó nép érdekében történik!

Éljen a román népi és az együttélő nemzetiségek dolgozó tömegeinek barátsága, a szocializmusért vívott küzdelemben és munkában!

Gondoskodunk a fiatalokról...

„Mi ifjak hűséggel és ragaszkodással viszonzuk Munkáspártunk és Népköztársaságunk gondoskodását!”

A Román Munkáspárt gondoskodásának köszönhetjük azt a megvalósítást, hogy a gyári tanulóifjúság a szakmai kiképzésen felül anyagi javakban is segítséget kap. Így a „December 30” gyári inasai között a napokban osztottak ki ruháikat.

Minden ifjú télikabátot, egy öltözet téli meleg ruhát, bakancsot, egy pár szandált, 4 inget, 4 alsónadrágot, 2 pizzamát, 2 törülközőt, 6 pár zoknit, egy sapkát, mosdószappant, fogkefét és fogpasztát kapott.

Az ifjak nagy örömmel jöttek vissza a kapott dolgokkal és megkérdezték az egyiket, Herczeg Dezsőt, hogy milyen érzéssel fogadta az ajándékot:

„Mi ifjak hűséggel és ragaszkodással viszonzuk Román Munkáspártunknak és Népköztársaságunk gondoskodását. Ezentúl még sokkal nagyobb felelősséget és öntudatot tanúsítunk munkánkban, hogy méltókká váljunk annak a hivatásnak betöltésére, ami a szocializmus építésénél vár. Szüleink köszönőét is tolmácsoljuk, mert ezzel nagy gondtól szabadultak meg” — válaszolta Herczeg Dezső.

Visszaemlékeztem a régi kizsákmányoló kapitalista rendszerre, a mikor még mi inaskodtunk és napi 14 órás nehéz munkánkhoz rossz, éhletes étel, de ezenkívül csak verés volt a bériünk. Népköztársaságunkban, ahol a szocializmust építjük, féltő gonddal vigyázunk gyermekeinkre és így mi dolgozók ettől a gondtól mentesülve, fokozzuk termelésünket, hogy minél előbb juthassunk a szocializmushoz, amikor még ennél is többet tehetünk nyomunkba lépő ifjainkért!

Dávid János

„December 30” levelező.

Önkéntes munka a kisiratosi gyermekfelnevelési kezdeményezés szolgálatában

A Román Munkáspárt kisiratosi alapszervezetének kezdeményezésére, a helybeli UFDR széleskörű akciókat indított a szegénysorsú gyermekek felnevelésére.

Az UFDR vezetősége tekintélyes mennyiségű ruhaanyagot szervezett be és felszólította a varrni tudó asszonyokat és lányokat, hogy az anyagot önkéntes munkával varrják meg. A felszólítást nagy lelkesedéssel fogadták és felajánlották, hogy varrógépeiket az UFDR termében összegyűjtve látnak neki a munkának.

A jelentkezők között szerepelnek Lazók Piroška, Almási Piroška, Stirbu Irma, Tóth Rozália, Németh Veronka, Németh Matild, Buza Manci, Dömösi Rozália, akik november 23-án reggel megkezdték a munkát.

Leleke munkájához azután so-

kan csatlakoztak még. Emlétként, hogy az önkéntes munkavállalás Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteletére történt.

hogy ezzel is biznyságot tegyenek odaadó, hálás szeretetükről, amelylyel szocializmust építő országunk dolgozó népe a nagy tanítómester iránt viseltetik.

Az UFDR kisiratosi levelezőkölektívája.

„Öröm nézni, hogy kerekedik és pirosodik a szápadt arccskájuk...”

November elsején megnyitott a kisjenői magyartannyelvű állami iskolában a tejközpont. Az egészségügyi feladatok jóváhagyásával 15 gyermek részesül minden reggeli tejkiosztásban. Egy csésze tej, vagy kakaós tej, valamint 5 deka kenővér a 15 vészesegény gyermek számára. Minden délután 5 lelkes asszony látja el felváltva a tejkiosztás munkáját.

A gyermekek már tudják a vendet, fegyelmezett és sz-

pen sorbaállva várják a jó meleg édes tejet, vagy kakaót. De voltak gyermekek, akik nem akarták elfogyasztani az uzsonnát, amíg sikerült rávenni őket, hogy kóstolják meg. Akkor aztán megállapították: „Hűszen ez nagyon finom...” Bizony, ez a kis makacsokdás is megmutatja, hogy mihént kell már a legfiatalabb nemzetiségűk ellen, mert a gyermekek ennek hatása alatt nem akarták meginni a tejet, meg a kakaót.

Most már azok is elfogyasztják a tejkiosztást, akiket otthon semmiképpen sem lehetett rávenni a tejjásra. Öröm látni, mihént kerekedik és pirosodik a szápadt arccskájuk a tápláló italtól. Igen, ezek a kipirosodó arccok is megvilágítják a nagyszerű tény: hogy Népköztársaságunk, népi demokráciánk mihént gondoskodik a gyermekek egészségéről, fejlődéséről.

Mézes Művelő
MNSz levelező, Kisjenő

Üzenet levelezőinknek

Vidican Ioan II. —

A sikulai gép- és traktorállomásról írott cikkét, valamint a borosjenői járás vetési munkájáról küldött levelezését riportban felhasználtuk. Foglalkozzék a sikulai gép- és traktorállomás szakszervezeti munkájával. A verifikálásokkal kapcsolatos anyagát szintén felhasználjuk, de ezeket az anyagokat kérjük láttamoztassa a verifikáló albizottság elnökével. Az auschwitz filmről írott cikke sajnos késve érkezett.

Kisiratosi iskola levelezőkölektívája. —

Az anyagot felhasználtuk, azonban kérjük, hogy a jövőben valamely rendezvénynek ne egyetlen számával foglalkozzanak a tudósítás túlnyomó részében, hanem a politikai jellegét és jelentőségét domborítsák ki.

K. J. levelező. —

A kutyák oltásával kapcsolatos panaszát eljuttattuk az állatorvosi hivatalhoz, ahol máris intézkedés történt az említett ügy rendezésére. Az állatorvos a jövőben Buzsákban eszközli majd a kutyák oltását. Ha nem így történik, kérjük értesítsen, de teljes neve feltüntetésével. Elvben mi csak aláírt levelekkel foglalkozunk és csupán kivételesen intéztük el a névtelenül küldött panaszt, mivel meggyőződünk róla, hogy többek kívánságát tolmácsolja.

Id. Messer Sándor. —

Beküldött levelezése túlságosan elvont. Kérjük, foglalkozzék főleg termelési kérdésekkel, de más ügyek is érdekelnek, viszont fordítsa figyelmét konkrét kérdésekre.

Közlemény

A gép- és traktorállomások (SMT) központi igazgatósága azonnalra alkalmaz traktor-csoportvezetőket, traktoristákat és műhely-gépészeket a gép- és traktorállomások számára.

Előnyben részesítik azokat a 30 évnél nem idősebb személyeket, akik eleget tettek katonai szolgálati kötelezettségüknek a motorizált-gépesített osztagoknál, mint tankisták, gépészek, gépkocsivezetők; valamint mindazokat, akik mint sofőr-gépészek, mezőgazdasági gépészek stb. igazolvánnyal rendelkeznek.

Az érdeklődők haladéktalanul jelentkezzenek az aradi gépközpontnál, Kogalniceanu ű. 45, ahol azonnal alkalmazkazzák őket

Harc a babona ellen

A borosjenői kultúrotthonban jól sikerült előadást rendezett a Magyar Népi Szövetség. A zsűfölség megtelett terem előtt Moldovan Torda elvtárs a Román Munkáspárt szervezete részéről beszélt és hangsúlyozta a hosszulejratú Allami Terv fontosságát és méltatta a Szovjetunió által nyújtott nagyszerű segítséget. A MNSz részéről Lönhardt elvtárs szólott hasonló szellemben. A jól sikerült műsor „Zsuzsi néni babonás” című magyarnyelvű szindarab zárta be, amelyből kitűnt, hogy a Magyar Népi Szövetség valóban komoly harcot folytat a babonák és a miszticizmus ellen.

VIDICAN IOAN II
levelező

Vigan vonultak be a kisiratosi újoncok

Országszerte szeretettel búcsúztatták a távozó újoncokat, amint meleg szeretettel törődtek meg az elosztónhelyeken fogadtatásuk is. A kisiratosi magyar tannyelvű elemi népiskola tanítói kara is jólsikerült előadást rendezett a kultúrotthonban a bevonuló újoncok búcsúztatására. Több vidám és komoly magán szám, egy egyfelvonásos szerepelt műsoron és a bevonuló újoncok, akiket Antal János, a helyi ideiglenes bizottság elnöke búcsúztatott, nagy tisztelettel fogadták az előadást. A kisiratosi újoncok kocsikra ülve, zeneszóval, vidám katonadalok hangja mellett vonultak Aradra.

Kisiratosi iskola levelező kollektívája.

Az aradi milícia közleményei

Az aradi milícia közlekedésügyi osztálya felhívja mindazokat a gépjárművezetőket, akik különböző okokból ezidél nem jelenhettek meg az ellenőrző bizottság előtt, hogy végső határidőként szombaton, december 3-án délelőtt 8-11 óra között jelentkezhetnek, amely időpont után a régi vezetőigazolványok érvényüket veszítik. Felhívják azoknak a gépkocsivezetőknek figyelmét, akik az ellenőrzésen megjelentek, de új vezetői igazolványukat még nem vették át, hogy 3 napon belül jelentkezzenek az igazolványok átvétele végett, ellenkező esetben olybá veszik, hogy az igazolványról lemondják és megsemmisítik azokat.

Az aradi milícia közli, hogy szervei az alább felsorolt tárgyakat találják: 2 jegygyűrű 3700 lej értékben; 1 női pénztárca 55 lejtel; 1 konyhakés; 1 fekete nőruha, 1 férfi ruha, 1 női ruha sállal, 1 női ruha, 1 zsebkendő 120 lejtel, 1 férfialap, 1 bőrönd különböző tárgyakkal, 1 férfi felöltő és egy sapka. A károsultak jelentkezzenek a milícia 60 számú szobájában.

Sürgösen keresünk megvételre
**laboratoriumi
felszerelést**
és thermoelementes pyrométert.
Ajánlatokat Ritter mérnök
Baritiu 13.

Marx-Engels-Lenin és Sztálin zászlója alatt előre a szocializmus győzelme felé!

SZTÁLIN ELVTÁRS MŰVEI felfegyverzik a dolgozókat történelmi feladatuk megvalósítására

Sztálin elvtárs műveinek román kiadása nagy jelentőségű esemény Pártunk és az egész ország szellemi életében. Román nyelven három kötet került eddig kiadásra és a negyedik kötet most van sajtó alatt. Sztálin elvtárs műve magyar nyelvű fordításának első kötetét előreláthatólag rövid időn belül nálunk is megkaphatja az olvasó.

Az első kötetben közölt sztálini munkáinak két központi témája van: a Párt taktikájának kidolgozása, szervezeti és ideológiai feladatának elvi és gyakorlati meghatározása; valamint a tudományos szocializmus elmélet. Az első kötetben foglalt írások Sztálin elvtárs 1901 és 1907 között írott munkáit ölelik fel. A marxizmus-leninizmus egyik olyan kimagasló alkotása is szerepel az első kötetben, mint Sztálin elvtárs „ANARHIZMUS VAGY SZOCIALIZMUS?” című munkája. Ez a mű az utóbbi időben külön kiadásban jelent meg a Szovjetunióban és jelentőségét a szovjet sajtó ezalkalmmal is behatóan ismertette.

Az 1901 és 1907 közötti években Sztálin elvtárs a Kaukázuson túl szervezte az Orosz Szociáldemokrata Munkáspártot, építette annak bolszevik lenini szervezetét. Ezidőben a nemzetközi munkásmozgalomban általános jelenséggé vált opportunizmus ellen folyt a döntő harc. A megalkuvás különböző formákban nyilvánult meg az oroszországi munkásmozgalomban is. Lenín és Sztálin történelmi érdeme, hogy az opportunizmus elleni harcot elméleti és gyakorlati úton folytatták a legteljesebb sikerrel. A tudatosság és az ösztönösség viszonya központi kérdésévé vált a forradalmi munkásmozgalomnak. Lenín „MI A TEENDŐ?” című szemléltetős művében dolgozta ki a marxizmus álláspontját e kérdésben, megállapítva azt az alaptételt, hogy a marxista Párt a munkásmozgalom egyesítését a szocializmussal. Sztálin elvtárs megvédte a lenini felfogást, a támadásokkal szemben. Az egyik „Kunaiszi levélben” a Lenín elméletével szembehelyezkedő Plehanovot így jellemzi: „Ez az ember vagy teljesen meghíbbant, vagy a gyűlölet és ellenségkedés beszél belőle. Azt hiszem mind a két ok fennáll”. Sztálin elvtárs második „KUNAISZI LEVELEBEN” már megállapítja, hogy Plehanov a taktikai opportunizmus felé halad, mert a tudatos vezetés irányító eszméi és szervezeti szerepét tagadja. „NÉHÁNY SZÓ A PÁRTONKI-VÜLI NÉZETELTÉRÉSEKRŐL”, továbbá: „VÁLASZ A SZOCIAL-DEMOKRATAK-nak” című cikkeiben meggyőző érveléssel magyarázza a tudat és ösztönösség viszonyának lenini felfogását. A tudat és ösztönösség meghatározásánál klasszikus és mindenki számára meggyőző példával szolgál:

„Mi a tudományos szocializmus munkásmozgalom nélkül? — Irány-

tű, amely, mivel nem használják, csak megrozsdásodhat és akkor csak arra való, hogy kihajtsák. Mi a munkásmozgalom szocializmus nélkül? Hajó irányítói nélkül, amely így is átjut a másik partra. de ha lett volna irányítójuk, sokkal gyorsabban érte volna el a partot és kevesebb veszéllyel kellett volna megbirkóznia”.

Sztálin elvtárs „ANARHIZMUS, VAGY SZOCIALIZMUS?” című munkája 1906—1907-ben a gruz forradalmi sajtóban jelent meg először. A munka megírására az szolgáltatót közvetlen okot, hogy az

J. V. SZTÁLIN

anarhisták a Kaukázuson túli munkásmozgalomban propagálni igyekeztek nézeteiket. Voltak olyan szociáldemokraták, akik úgy vélték, hogy nem érdemes az anarhisták nézetével foglalkozni, mert nincsenek tömegiek. Sztálin elvtárs visszautasítja ezt az érvelést és azt írja: „Nem az a fontos, hogy kit követ ma a nagyobb vagy kisebb tömeg — a tanítás lényege a fontos. Ha az anarhisták tanítása az

igazságot fejezi ki, akkor — ez magától értetődik — feltétlenül utat tör majd magának és tömeget gyűjt maga köré. Ha viszont tartálytalan és hamis alapon épül fel, nem sokáig marad meg és a levegőben lóg majd. Az anarhizmus tarthatatlanságát azonban be kell bizonyítani”.

Sztálin elvtársnak „ANARHIZMUS VAGY SZOCIALIZMUS?” című munkája nemcsak az anarhizmus bírálatát nyitja, hanem ezonkívül, sőt elsősorban, a dialektikus materializmus és a tudományos szocializmus tanításainak mesterei kifejtése. Eszmei tartalmában, valamint történelmi háttérét illetően ugyanazt a célt szolgálja, mint Lenín 1909-ben megjelent nagy műve a „MATERIALIZMUS ÉS EMPIRIOKRITICIZMUS”. Sztálin elvtárs munkája három fejezetre oszlik: a dialektikus módszer megvilágításában mélyen átgondolt, a gyakorlat és az elmélet összefüggésének klasszikus meghatározásait nyújtja és azt mondja: „...az élet nem lehet valami változatlanok és megmerevedettnek tekinteni: az élet sohasem veszt el egy szívnalon, a pusztulás és a keltekezés örök folyamataiból áll. Az életben ezért mindig létezik új és régi, növekvő és elhaló, forradalmi és ellenforradalmi”.

Ezúton rávilágít arra, hogy mi az eredménye az új és régi harcának. Ezzel kapcsolatosan a következőket állapítja meg: „Az, ami az életben keletkezik és napról-napra növekszik — legyőzhetetlen, előrehaladását lehetetlen megállítani. Vagyis, ha például az életben létrejön a proletáriátus, mint osztály és napról-napra növekszik, akkor bármilyen gyenge és kisszámú is ma, végeredményében mégis győz. Miért? Azért, mert növekszik, erősödik és előrehalad. Ezzel szemben annak, ami az életben öregszik és pusztuláshoz közeledik, elkerülhetetlenül vereséget kell szenvednie, még akkor is, ha ma óriási erő”.

Sztálin elvtársnak ez a hatalmas klasszikus tömörséggel és egyszerűséggel megfogalmazott tétele,

amelyet a való élet igazolt és igazol, szétrombolta a régi intézmények és eszmék maradványait, változatlan jellegű elméleteket és megerősítette a haladás győzelméért harcolók önbizalmát.

Brosurájának második fejezetében a materialista elméletet foglalkozik. Ez volt az a pont, amit az opportunisták a lényeg megkerülésevel állandóan támadtak. Sztálin elvtárs népszerű, közérthető, rendkívül világos és egyszerű példán, egy csizmaanyag helyzetének, majd tudata változásának példáján szemlélteti, hogy „a társadalmi helyzetben először a külső viszonyok változnak meg, először az emberek helyzete változik meg, azután pedig ennek megfelelően változik tudatuk”. Milyen meggyőző és mélyreható következtetést vonhatunk le ezekből a megállapításokból a kapitalizmusból a szocializmusba vezető úton! Sztálin elvtárs a materialista elmélet alaptételének bizonyításával kapcsolatban, élesen elhatárolja a marxi materializmust, vagyis a dialektikus materializmust a vulgáris materializmustól, tehát a materializmus felfogásának elkorcsosodásától.

Világhírű brosurájának harmadik része a proletár-szocializmus kérdésével foglalkozik. Sztálin elvtárs a legnagyobb nyomatékkal emeli ki a dialektikus materializmus és a proletár-szocializmus összefüggését: „...a proletár-szocializmus közvetlen következtetés a dialektikus materializmusból”. Szembeállítja a marxi proletár-szocializmust a Kropotkin és más anarhisták által propagált „szocializmussal”. Megállapítja, hogy „nem az egyes városokat és községeket kell a jövő szocializmus alapjaként elismerni, hanem az egész állam összes és osztálytalan területét...”

Ezútan Sztálin elvtárs áttér az osztályharc központi kérdéseire. A szocializmusnak az osztályharc útjára kell lépnie, hogy teljesítse hivatását, felépíthesse a szocializmust. „A proletáriátus nem tudja elérni a szocializmust, ha kibékül a burzsoáziával — feltétlen a harc útjára kell lépnie és ennek a harcnak osztályharcnak kell lennie, az egész proletáriátus harcának, az egész burzsoázia ellen”.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom és az ezt követő több mint három évtized meggyőző példasorozatot szolgáltatott a proletáriátus számára, hogy céljának elérésére, diktatóriájának megvalósítására olyan új típusú szervezet szükséges, amely nemcsak megszabja a történelmi teendőket, hanem gyakorlatban is megvalósítja a történelmi feladatokat.

Lenin és Sztálin műveiből — és ez esekben Sztálin elvtárs műveinek első kötetéből, — a népi demokrácia országainak marxi-lenini pártjai és öntudatos dolgozói, felbecsülhetetlen értékű tanulságot meríthetnek. Ez a mű a társadalmi fejlődés kincseskamrája, amely felfegyverzi a dolgozókat történelmi feladatuk megvalósítására.

J. V. Sztálin születésnapjára a Román Munkáspárt kiadásában

magyar nyelven megjelenik a következő sorozat:

- 1.) Beszéd az élmunkás kolhózparasztok első szovjetuniói kongresszusán.
- 2.) A nagy fordulat éve.
- 3.) A leninizmus kérdéseire.
- 4.) Jelentés a XVIII. pártkongresszuson.
- 5.) A leninizmus alapjai.
- 6.) Marxizmus és nemzeti kérdés.
- 7.) A nemzeti kérdés és a leninizmus.

MICHAEL SOLOCHOV regénye:

UJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

(Folytatás) 52

Ljubiskin megfordult nyergében és feketésbarna, hatalmas öklével megfenyegette:

— Egyet jegyezz meg magadnak: ha közénk tolod azt a ferde pófádat, hát kitekerem a nyakad, hogy háttal fogsz hazaszaladni!

Gyemka megvetőleg köpött egyet.

— Ahelyett, hogy az én arcommal foglalkoznál, inkább a szántóvetődöt gyógyitanád meg a lustaságtól.

Ljubiskin szélvészésként robogott ki az udvarból és a szeppe felé vágatott. Még el sem hangzott a csikó nyakan lévő csengetyű zaj, mikor Dávidov odakiáltott a lépcsőről Gyemkának:

— Néhány napra kimegyek a második csoporthoz és téged hagyalak itt helyettesnek. Segíts az aszszonyoknak és a harmadik csoportnak ne adjál zabot. Hallod? Ha kell, ülj lóra és keress fel. Érted? Fogj be és mondd meg Rázmjotnovnak, hogy jöjjön értem. A lakásomon vagyok.

— Ne segítek Ljubiskinnek az embereimmel? — javasolta Gyemka. Dávidov bosszúsán legyintett.

— Ostobaság! El kell készülnök a maguk emberségéből is. Odamegyek és helyreigazítom a fejüket. Ez tény! Majd megtanulják, mi a munkateljesítmény!

Rázmjotnov a kolhozvezetőség egyik kancájával. Dávidov lakásához hajtott. Dávidov már a kapunál várta, kis csomaggal a hóna alatt.

— Szállj fel. Mi van a hónod alatt? Ennivaló, mi? — mosolygott Rázmjotnov.

— Fehérnemű.

— Fehérnemű? Mire?

— Hát a váltásra. Mire ez a kérdezősködés? Azért hozok magammal fehérneműt, mert nem akarok tetveket tenyészteni. Érted? Megyek a második csoporthoz és addig maradok ott, amíg el nem készülnek a szántással. Hát gyereünk!

— Elment az eszed? Mit akarsz ott olyan sokáig csinálni?

— Szántani.

— Cserbenhagyod a vezetőséget és szántani mégy? Micsoda eszme!

— Indulj hát! — Dávidov dühös lett.

— Ne izgasd fel magad! — Rázmjotnov szintén kezdett feldühösödni. — Magyarázd meg értelmesen. Azt hiszed, nélküled nem készülnek el? Neked a kolhoz keil vezetni, nem pedig az eke mögött járni. Te vagy a kolhoz elnöke.

Dávidov szeme megvillant.

— Már megint ezzel a te böl-

cességeddel jössz! En mindenekelőtt kommunista vagyok és csak aztán... Igen, ez tény! És csak másodsorban kolhozelnök. A vetéstönkre meg és én nyugton üljek? Menjünk, ha mondom!

— Enfelőlem! Gyü! Ugyáltszik, elaludtál? Rázmjotnov végighúzott ostorával a lovon. A kocsi hirtelen megrándult, Dávidov hanyattesett az ülésben, könyökét fájdalmasan beleütötte a karfába. A kerekek puhán gurultak a nyári úton a szeppe felé.

Ahogy kiértek a faluból, Rázmjotnov lassított. Kabátujjával megtörölte a sebhelyes homlokát.

— Ostobaságokat csinálsz, Dávidov! Indítsd el a munkát és gyere vissza. A szántás nem nagy művészet. Egy jó parancsnok ne az első sorba menjen, hanem okosan vezényeljen! Ez világos.

— Hagyj nyugton a példáiddal! Meg kell őket tanítanom dolgozni! És vigyen el az ördög, ha meg nem teszem! Ez a helyes parancsnoki vezetés. Az első és a harmadik csoport elkészültek, a második nem akar rendbejönni. Ugyáltszik, Ljubiskin nem ért a dolgokhoz. Te meg a „jó parancsnokról” hasonló frázisokról beszélsz. Ne nevettesd ki magadat! Azt hiszed, én még soha életemben nem láttam jó parancsnokot? Az a parancsnok jó, aki szükség esetén jó példával jár elől! És ezt kell most nekem csinálnom!

— Inkább adtál volna nekik egy pár ökröt az első csoporttól!

— És embereket? Honnan veszek embereket? Menjünk, kérlek, gyorsabban!

Amíg a dombig érkeztek, hallgattak. A szeppe fölött szélkorbácsolta viharfelhők csüngtek. Felüremlett fehér szegélyük hófehéren ragyogott a mögöttük rejtőző nap fényétől. De fekete, mozdulatlan csúcsuk fenyegetőleg hatott. A felhők narancsszínű széle alól sárga sugarak legyezője tört elő. Lassan terült finom rajza a föld fölé és aranypompája csodálatos, vidám, üde színekkel ereszkedett a

barnássárga szeppeének a láthatárig terjedő sávjára.

A viharfelhő füstszínű árnyékában hallgatott a szeppe és alázatosan várta az esőt. A szél kék forgószélet kergetett az út fölött és már nehéz esőszag érződött belőle. Egy perccel később nagy, ritka cseppekben esni kezdett. Hidegen és kereken hullottak a porba az esőcseppek, megreszkedtek és sárrá változtak. A mezei egerek nyugtalanul cincogtak, a fű, hangja tisztábban hallatszott; elnémult a tuzok szenvedélyes, izzó hívása. Szélroham sepet végig a földön, a zizegő kölestarló fölött. A tavalyi fű száraz zizegése töltötte el a szeppeket. Közvetlen a felhő alatt, ferde szárnyalással, egy holló vitette magát kelet felé, a légáramlattal. Fehéren villódzott egy villám, a holló mély, torokhangú krakogással, hulló kőként zuhant lefelé. Felgyülő szurokfaklyaként ragyogott, amint átrepült a nap sugarán, zúgó fütyüléssel sivitott át szárnytollai között a szél. Közvetlenül a föld felett a holló irányt változtatott, szárnyrakapott és repülni kezdett. Ebben a pillanatban száraz, fülsiketítő recsegéssel morajlott fel egy mennydörgés.

A dombról már látszott a második csoport tábora, mikor Rázmjotnov egy közeledő embert vett észre. A mezőn át jött, átugrált az árkokon, időnként öreges szaladáshoz kezdett. Rázmjotnov feléje irányította a kocsit és már mesziről megismerte Scsukárj apót. Minden jel szerint valami különös dolog történhetett az öreggel. A kocsi fele tartott. Nem volt kalap a fején, az eső lesímitotta a haját. Nedves szakállkáján, szemöldökén szétfótt kásupuliszka ragadt. A halvány, ijedt Scsukárj láttára Dávidov rosszszat gyanított: valami történt a csoportnál.

— Mi történt?

— Csak nagynehezen menekültem meg a haláltól! — tört ki Scsukárjából. — Agyon akartak ütni.

(Folyt. köv.)

Nagyváradon játszik az aradi válogatott

Az aradi megyei futball-bizottság tárgyalásokat folytat Nagyváradal, amely szerint vasárnap az aradi válogatott csapat Nagyváradon játszana; a visszavágó mérkőzést pedig jövő hét szerdán

bonyolítanak le Aradon. Amennyiben a mérkőzés létrejön, úgy az aradi válogatottat természetesen az UTA játékosaira építik, de helyet kap 3-4 máségyesületbeli labdarúgó is.

UJ IDŐK Mozi

Nov. 28—dec. 4 között bemutatja:

- 1). Az élet ereje (6 felvonás).
- 2). A „Sovjetunió Kupa”.
- 3). Uj időszerű híradó. (Magyar feliratokkal).
- 4). Mai Szovjetunió.

Híradó (26-os szám)

Előadások ó. ú. 3-tól 11-ig folytatódólagosan

Figyelem! Egységes belyarak: 15 le!

URÁNIA és CORSO mozgó

A Romfilm bemutatja a magyar állami filmgyártás alkotását, a

„T Ű Z”

clmü filmet

Főszerepben: Tolnay Klári, Básthy Lajos és Földényi László
Előadások: CORSO 4, 6, 8 vasárnap 11,30 2,30, 4,30, 6,30, 8,30,
URÁNIA 3, 5, 7, szombaton és vasárnap este 9-kor is.

Jegyeit az AGES-nál

Apróhirdetés

ELVESZETT Bende Irina szakszer, vezető könyve. Érvénytelen.

ELVESZETT Secan Vasile sz. mély, azonosítási igazolványa. Érvénytelen.

BEJARONÓ hetenként háromszorra felvételik. Gr. Comsa 16. 5577

NAGY takaréktűzhely eladó. Otuz 2. 5578

JÓKARBAN levő kerékpár azonnal eladó. Matei Corvin 1, ap. 13.

VARRÓGÉPET, dukkókészüléket, fél lóerős villanymotort veszek. Sambura, M. Averescu 12 (volt Banatului út). 5580

NAGYTÜKÖR, elsőrendű anyagból készült fekete férfiruha eladó. Cím a kiadóban. 5581

SZIVÓ-NYOMÓ pumpáskút 10 méter ónozott csővel eladó. Minervei 31. 5582

VENNÉK télikabátot férfinek, közeptermetre. Címeket a kiadóba kérek. 5584

AGY, férgmentes, ruganyos betéttel, éjjeliszekrény, kredenc eladó. Friedmann, Eminescu 16, I. em.

FOTELEK, csillárok, függönyök, szőnyegek, kézimunkák, ügy- és asztalneműek eladók. Fraternitativ 2, felső csengő. (Armata Poporului 33-nál) 2—5 között.

SZAKÁCSOT vagy szakácsnót sürgősen keres „Cantina Studencasca”, Eminescu 1. 5587

KÉRJÜK, hogy a javításra átadott edényeket sürgősen vegyék át délután 1—3 között Elek József bádógosműhelyben. Köztársaság útja 23. 5588

UJABB szabászati tanfolyam kezdődik jutányos áron. Dénes Klára, Baritiu 22. 5589

HASZNALT gerendák és lécek eladók. Köztársaság útja 33.

MAHAGONI ebédlő olcsón eladó, esetleg egyes darabokban is. Cím a kiadóban. 5591

ELADÓK: használt gerendák, vas-traverzek, cementlapok. Necule a 7. Holtmaros mellett. 5592

ELVESZETT Kuglmann Ioan névre kiállított 20917 számú „Consignatie” bon. Érvénytelen. 5593

PAPLANT, egy vagy kétszemélyest megvételre keresek. Címeket a kiadóba kérek. 5594

EVŐESZKÖZT, ezüstöt, 12 vagy 6 személyest veszek. Címeket a kiadóba kérek. 5595

VASKÁLYHAK, fehér szekrények, ágyak, pelypaplanok eladók. Cím a kiadóban. 5555

KÉT ágy éjjeliszekrényekkel eladó. Cím a kiadóban.

„POPULAR” mozgó

Ma! SZINES rajzfilm műsor.

Az elvarázsolt virág

Jókedv, zené és táncok

Műsoron kívül: Augusztus 23. megünneplése a fővárosban, új híradó!

Előadások: 3, 5 és 7-kor. Vasárnap: 11,30, 3, 4,30, 6, 7,30 és 9-kor.

SPORT

Ujabb munkásifjak bevonásával

Több figyelmet kell szentelni a vivósportnak

Valamikor a teniszsporttal, az evezéssel együtt a kiváltságosok sportja volt a vivás. Ez a sport már csak azért sem lehetett a munkásságé, mert részben nem tudták beszerezni a drága felszerelést, másrészt az uralgó osztály saját „előkelő” sportjának tekintette, amelyet teljesen kizárított. A Román Népköztársaság népi demokratikus rendszerében azonban a sport összes ágai a dolgozók közkincsévé váltak és így a vivás is hozzáférhető lett a dolgozók számára. Eppen a sport terén a múltban mutatkozott helyzettel szemben, feltűnnek azok a sikerek, amelyeket fiatal munkásvivők érnek el, beigazolvva, hogy ehhez a sporthoz is, csakugy, mint másához, csupán rátermettség és akarat szükséges.

Népköztársaságunkban Arad volt az első város,

ahol mintegy másfél év előtt fiatal munkásifjak kezdtek megismerkedni a vivósporttal. Amikor a fiatal Pellergrini mester Bukarestből Aradra jött, több aradi nagyzemből jelentkeztek fiatal munkások, akik vivni akartak. Így a „Vörös Lobogó”, az UTA és az Indagrara karolták fel Aradon ezt a sportágat. Természetesen a jelentkezők között voltak olyanok is, akik nem vették komolyan ezt a nagy figyelmet, lelkiismeretességét és önfeláldozóan komoly edzést igénylő sportot és ezek azután ki is maradtak. Tomka György és Tomka István, Ana Ioan, Secui Gheorghe, Mazare Petru, Petrisca Petre a „Vörös Lobogó” ifjúmunkásai, Nan Gheorghe és Manea Alexandru, a „November 7” szeszgyár dol-

gozó, Jakab József, az UTA fiatal munkása voltak azok, akik törhetetlen akaratúak, lelkesedéssel küzdöttek. Ezek a fiatal dolgozók a kezdeti nehézségeket legyőzve, versenyeken is sikereket értek el. Először az elmúlt évben kezdődött vivó csapatversenyekbe kapcsolódott a munkásvivők és a mérkőzések során különösen Tomka György ért el két nagy sikert: Predescu őrnagyot 5:0 (1), a tavalyi országos bajnok Istrate kapitányt pedig 5:3 arányban győzte le. Nagyon szép eredményt értek el a fiatal aradi vivók az Arad-Bukarest ifjúsági csapatverseny során is a fővárosban, amikor is úgy törben, mint kardban az aradiak győztek. Ország-raszóli sikereket mégis a néhány nap előtt lezajlott országos ifjúsági bajnoki vivóverseny számít, amelyen Tomka György 31 résztvevő közül megnyerte az ifjúsági kardvivóbajnokságot. Ez a nagyszerű győzelem annak az erős akaratnak és lelkiismeretes munkának gyümölcse, amely a fiatal munkásvivőt jellemzi. Sajnos azonban a kezdeti eredmények még Aradon sem a kívánt mértékben valósultak meg további munkásvivők nevelése terén. Más városokban pedig még jóformán semmi nyoma sincs ilyenirányú törekvéseknek.

Az aradi munkásvivők közül azonban nem mindegyik végzi olyan lelkiismeretesen a munkát, mint Tomka György és társai. Például Ana Ioan, továbbá Secui Gheorghe azok, akik nem látogatják rendszeresen az edzőcsokot, mert azt hiszik, hogy „már eleget tudnak”. Ez a felfogás alapvetően téves, mert a vivás egyike azoknak a sportágaknak, ahol a verseny-

zők még több évi, sőt évtizedes gyakorlás után is mindig újat tanulhatnak.

Ez a sport, egyike azoknak, amelyeknek előnyeit a munkahelyen is kitűnően felhasználhatják a dolgozók. A vivás ugyanis mozgékonyt, gyors áttekintést, a helyzetek felismerését kívánja az egyéntől, ruganyossá teszi a vivót, arra tanít, hogy az ellenfelet nem szabad lebecsülni és főleg fegyelmezett viselkedést követel. A kétkezi munkások a gépnél, a műhelyben felhasználhatják a vivásnál szerzett tapasztalatokat és mozgékonyt, ruganyossággal jobban és eredményesebben dolgozhatnak munkahelyeiken; nagyobb mértékben járulhatnak hozzá Allami Tervünk teljesítéséhez és tulszárnyalásához. Fegyelmezett vivók a munkahelyen is fegyelmezett viselkednek és mint a vivóhelyen karddal a kézben sportszerű küzdelemben igyekeznek legyőzni ellenfeleiket, úgy a munkában a szocialista versenyek során küzdenek, hogy társaikkal jobb eredményeket mutathassanak fel.

A vivással foglalkozó egyesületek

részéről több figyelmet kell szentelni ennek a sportágnak. Elsősorban gondoskodni kell megfe-

lelő felszerelésről, mert a meglevő felszerelési keretek hiányosak. Főként vivópengékben nagy a hiány és kardpenge hiányában legutóbb verseny szakadt félbe Aradon. Azonkívül nagyobb gondot kell fordítani a szervezési munkára az üzemi ifjúság körében. Tomka György sikerén bizonyára felbuzdulnak üzemünk sportszerető ifjai és kedvet kapnak ehhez a szép sporthoz és a gyári sportvezetők feladata mindazok számára, akik a vivást elsajátítani akariák, a tanulás lehetőségét biztosítani.

Tomka György és fiatal munkásvivőtársai által elért eredmények kézzelfoghatóan igazolják: Népköztársaságunkban jó uton halad a vivósport, azon az uton, amely ennek a sportágnak valóban a dolgozók sportjává történő fejlődéséhez vezet.

Vasárnap az IMS Hunedoara játszik Aradon

Az őszi kupabajnokság befejezése után csapataink még nem tértek téli pihenőre: a kedvező időjárás lehetővé teszi labdarúgó mérkőzések lebonyolítását. Az építőipariak csapata meghívta a jóképességű vajdahunyadi csapatot, az IMS Hunedoara együttesét, amelyben több Aradról elszármazott labdarúgó: Scherz, Moskó, Siboteanu és Zelenák is szerepel. A mérkőzést vasárnap délután fél három órai kezdettel játszik a Muresul-pályán.

Még 1945 júniusában történt. A „December 30”, az akkori I. T. A. gyár fonódájában nyomott volt a hangulat. Mindenféle hírek kezdtek szállingózni. A nyersanyagkészletek fogytán voltak. A nyersanyagokat annak idején még egy rongyszedésből miliomossá vált cég szállította. Miből állott ez a „nyersanyag”? Hulladékokból. Még a kórházakban található piszkos, véres vattákat is összevásárolta és eladta a cég tulajdonosa. Ugyancsak összevásárolta az elhasznált, piszkos, kiselejtezett katonai harisnyaikat is, hogy feltépve és bálákba préselve „szállítsa” az ITA gyárnak. Volt még valami háborús nyersanyag, ugynevezett celofibra, vagyis fából készült „anyag” is. Összekeverve adták az üzemrészeknek, ezzel dolgoztak a munkások. Ebből készült annak idején az „elsőrangú” textilárú. Természetesen a rongyszedőszállító volt a régi tőkés tulajdonos dédéltett kedvence. Jól megértették egymást. Az, hogy a piszkos és járványterjesztő nyersanyag ártalmas a munkásokra, nem érdekelte őket. Az árut jól el lehetett adni feketén, az embereket kizsárolhatták fekete árkal, „dollárértékkel”.

A fonódai munkások lehangoltan jártak-keltek. „Nem bírok ezzel a vacakkal még két schnellert sem csinálni”, — mondogatta

A szovjet gyapot

Havram Pali — Ugyanigy vélekedtek a többiek is. Az akkori irodában pedig állandó volt a panasz. Nem ment sehogysem a munka.

Igy ment ez pár napig és egyszerre csak jött a körlevél, hogy a gyár hetenként csak négy napot dolgozik. A többi napokot tisztítás és cséve-válogatás lesz. De ez is csak egy-két hétig tartott, — aztán leállott a gyár, megállt a termelés. A párttagok, a szakszervezeti tagok nagyon komolyan tárgyaltak. Bizony sok munkásról és munkáscsaládról volt szó. A tőkés „tehetetlen” volt. Őt csak a fekete üzlet érdekelte. Hanem a mi Pártnk vezetősége tudta mit kell tenni. Ime, megjött a híre, hogy segít a Szovjetunió. Megkötöttük a kereskedelmi szerződést és mi boldogan tárgyaltuk, hogy jön a szovjet gyapot.

Boldogan lélekezett fel a gyár munkássága. A kizsákmányoló sorainkba csempészett ügynökei igyekeztek kedvétség a munkásságnak. „Mikor lesz ebből a szerződésből gyapot?” — mondogatták, mert még mindig azt hitték, hogy a munkássággal ugyan úgy mindent elhitethetnek, akár csak régen.

De most már más volt a helyzet. Alig jött híre, hogy megkötöttük a kereskedelmi szerződést, rövideken befutottak az első szovjet gyapotszállítmányok. A bálák lerakásánál segítettek a munkások. Soha azelőtt ilyen kedvvel nem dolgozott itt munkás. Szinte simogattuk a bálákat. „Ez már igen, — mondogatták az emberek egymásnak, — nézd milyen szép szimű gyapot. Hőfehér...” Hallottam, amikor Havram Pali odaszólt Tóth Lajosnak: „Na, befellegzett végre a spekulánsoknak...”

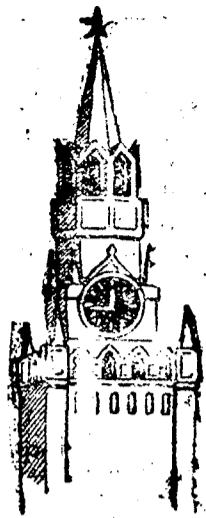
És a szovjet gyapot szüntelen tovább érkezett. Nem volt már hely a gyár raktáraiban. A város összes üres raktárait kibérelte a gyár, megtelek szovjet gyapottal. Most már azután megindult a termelés. A szovjet gyapot nem csupán nyersanyag volt, de darab kenyér a munkás családok asztalán. Egy váltás helyett, most már két váltásban dolgoztunk. Megkezdődött a munkástömegek felétele és Havram Pali már az első napokban nyolc, meg kilenc schnellert csinált, versenyezni kezdett Tóth Lajossal; Rotár Péter és Jujuc Ioan pedig leszedő-roham-csoportot alakított. A legöntudatosabbak, a legjobb mun-

kások úgy fogadták a szovjet gyapotot, mint a Szocializmus Országának üzenetét, amely újszemű munkára hívja őket is. Mihály Józsi versenyt javasolt, amely két hónapig tartott és olyan eredményt hozott, amilyenre már évek óta nem volt példa. Rövid idő múlva beállították a fonódában a harmadik váltást is. Ujabb munkásfelvételek következtek. A szövődésben is két váltást szerveztek, ott is új munkásokat vettek fel. Havram Pali pedig már tíz schnellert csinált, de Tóth Lajos se hagyta magát: elérte ő is ezt a teljesítményt...

Azután sok minden történt még a mi gyárunkban, de akkor a kult ki közöttünk a versenyzelem. A szovjet gyapot új életre keltette ezt a gyárat és azóta is érkezik, távoli és mégis szülőnköz oly közelálló vidékekről hozták a vízi- és szárazföldi járművek. Évek teltek el, azóta és mi megnevezünk hálával gondolunk a szovjet népre, amely a legnehezebb időben biztosította a kenyérünket, hogy továbbra is szakadatlanul megmutassa barátságát, támogatását. Mi tudjuk, hogy e barátság nélkül, sohasem jutottunk volna el oda, ahol ma tartunk és sohasem építhetnénk fel országunkban a szocializmust.

FRIEDMANN BENJAMIN
a „December 30”-gyár
irodalmi körének tagja.

A szovjet nép példát mutat

Sztálin elvtársnak jelentik a szovjet dolgozók...

Mint már jelentettük, 88 moszkvai és környékbeli üzem munkássága Sztálinhoz írott leveleiben kötelezettséget vállalt arra, hogy termelőik jobban kihasználásával növelik a termelést és siettetik a háború utáni öt éves sztálini terv sikeres befejezését. A moszkvai üzemek mozgalmára óriási visszhangot keltett az egész Szovjetunió területén és a legutóbbi vidékek iparvállalatainak munkássága is tömegesen csatlakozik hozzá.

Bjelorusziában

Bjeloruszia ipari üzemeinek munkássága lelkesen csatlakozott a 88 moszkvai és környékbeli üzem kezdeményezéséhez. A minszki textil-kombinát munkaközössége kielemezte a moszkvaiak indítványát, kötelezettséget vállalt a munkája termelékenységének 10 százalékos fokozására.

A minszki „Csikálev” műszergyár pártvezetésének alapaktivája szintén csatlakozott a moszkvaiak felhívásához.

Kiszámították, hogy a gépek jobb elhelyezése folytán 25 százalékkal növelhetik a termelés mennyiségét. Másik minszki műszergyár a moszkvai munkásság felhívásának hatása alatt

minden műhelyében átrendezte gépeit, észszerűbben helyezte el az esztergapadokat, s ezáltal számos újabb gépet állíthatott munkára, s így hárommillió rubellel növeli jövedelmét a tervelőírás fölül.

A gomeli szerszámgépgyár ugyan csak a berendezés észszerűbb elhelyezésével 250 négyzetméternyi új munkaterületet nyert. A termelés növelésére irányuló értékes kezdeményezések eredménye igen sok minszki üzemben már jelentkezik is.

Rigában

A „Glávleszbunmas” üzem munkássága elhatározta, hogy a hordozható villanytelepgyártó-műhely területéről kiköltözteti a raktárakat. A lakatosműhelyben elhatározták, hogy észszerűbben helyezik el a berendezést és bevezetik a fém gyorsfeldolgozási módszereit. Ugyanezt teszik az olvasztó műhelyben is. Ezekkel

Már terven felül végzik a véderdő ültetvényeket a Szovjetunióban

A Szovjetunió szleppés vidékeinek nagyrészen már a tavasz folyamán befejezték a véderdősávok ezévi ültetési tervét. Az ősz eleje óta, a tervelőírásról sokezer négyzetkilométernyi erdősávot ültettek. Csupán Sztálingrád vidékén 6356 hektár területet erdősítettek. Az erdőültetést teljesen gépesítették. A kolhozok a gépállomásokról kapják az ültetőgépeket.

az intézkedésekkel 350 négyzetméter területet szabadítanak fel. A Rekord gyár munkássága 900 négyzetméternyi termőteret nyer.

Kazánban

A kazáni nemezgyár 2000 négyzetméternyi területet szabadított fel az új gépi berendezés számára, amelynek segítségével évente 1200 pár nemezszítmát készíthetnek a tervelőírás fölül.

A kazáni „Kzilkuncse” cipőgyár a felszabadított termelőterület kihasználása folytán

kétszeresére emeli termelését. A „Sarló és Kalapács” szőrmekiké szítő üzem, a lenfeldolgozó kombinát és a város több más iparvállalata kötelezettséget vállalt több mint 10 ezer négyzetméternyi termelőterület felszabadítására.

Hatalmas megtakarításokat értek el Azerbajdzsán kőolajipari munkásai

Azerbajdzsán kőolajiparban telepeinek munkássága túlhaladta a fűtőanyag minél takarékosabb használatára, valamint az önköltségi ár leszállítására vállalt ideig kötelezettségeit.

Az év 10 hónapjában 50 millió rubelt takarított meg a tervelőírás fölül, vagyis ötszörannyit, mint amennyit az 1949-re szóló terv előír.

Szovjet gépekkel szerelik fel az észtországi ipart

A kapitalista kizsákmányolás ideje alatt elhanyagolt és a hitlerista megszállás alatt tönkretett észtországi gyárak felszerelése fokozott ütemben folyik. Jelentősen Kromholmra szállítanak számos szövő- és más textilipari gépet a Szovjetunió gépgyárai. A Moszkva környéki „Klimov” művek, az iwanovói „Marx Károly” gyár, a leningrádi „Vulkón” üzemek és a taskenti szövőgépgyárak sokmillió rubel értékű textilgyári be-

rendezést küldenek Kromholmra. A város textilipari munkásai az utóbbi években 660 önműködő szövő- és sok más textilipari gépet helyeztek üzembe. A tallini „Volta” elektromos gépgyár, a „Kingszép” és „Kehra” cellulóz-kombinátok is sok új gépet kaptak. Észtországban már egyetlen olyan iparág sincs, amely ne használna nagyszérien bevált szovjet gépeket és üzemi berendezést.

Tömegesen vesz részt Kazáhsztán ifjusága az ipari termelésben

Ma már több mint 10.000 olyan ifju dolgozik az alma-atai iparvállalatoknál, akik a köztársaság szakiskoláiban nyerték szakmai képzésüket. Ezek az ifjak nagy lelkesedéssel vesznek részt a termelő munkában. Közel 2000 ilyen ifju sztáhanovista teljesítette az öt éves terv ráeső részét. Számos sztáhanovista fiú és leány folytatja tanulmányait az esti tanfolyamokon anélkül, hogy termelő munkáját felbeszakítaná.

Tudnivalók az eladásokkal kapcsolatos teendőkről

BUKAREST (Agerpres). A pénzügyminisztérium az összes ideiglenes bizottságok pénzügyi tagozataihoz rendeletet küldött. Olyan vételeknél, amelyeket kereskedők, iparosok, intézmények, közhatalóságok, fogyasztási helyiségek és étkezdék közvetlenül a termelőknél eszközölnek, függetlenül attól, hogy a termelési helyen, a piacon, vagy szállítás közben történik a vétel, borderókat kell kitölteni. A borderó-könyv kétrészes és pedig törzsrészből és szelvényből áll, azonos vonalozással, mint azt a 468.746—1949 számú körrendelet megállapította.

Mezőgazdasági termelők számára, akik faluról jönnek és áruikat közvetlenül a fogyasztók számára adják el, nem szükséges a borderófűzet, csupán az illetékes pénzügyi szerv, vagy ideiglenes bizottság igazolása, amelyből kitűnik az illető termelő mivolta, vagy ennek hiányában személyazonossági igazolvány, amely bizonyítja, hogy faluról jött.

A kereskedőktől történő vásárlásoknál az áruk birtokában lévő szelvényeknek számlát, vagy borderófűzetből az eladó kereskedő által láttamozott bontást kell felmutatniok.

Kis hírek a nagy Szovjetunióból

Lendületesen folytatja működését a sztálingrádi traktorgyár könyvtára

Húsz év előtt létesült a sztálingrádi traktorgyár könyvtára. Könyvállománya a háború kitöréséig elérte a 150.000 példányszámot. A támadó német fasiszták megsemmisítették ezt a felbecsülhetetlen kultúrkincset is, de 1943-ban ismét megkezdte működését — nagyon szerényen — alacsony, szűk alagsori helyiségben. Ma már 40.000 kötettel rendelkezik s a könyvek száma havonta 5—600 darabbal nő. Az üzem különböző osztályain 24 vándorkönyvtár is működik. Az olvasók száma meghaladja a kétezret. Különösen sokat olvas J. D. Gajvoronszkij, az acélmintázó műhely főnöke. Nagy érdeklődéssel tanulmányozza V. I. Lenin és J. V. Sztálin műveit.

Szaporodik a lettországi kolhozok könyvtárak száma

A lettországi kolhozokban eddig 1500 állandó jellegű és ugyanannyi mozgókönyvtárt létesítettek. Köteteik száma meghaladja az 500 ezret. A kolhozok könyvtárak könyvkiállítását is rendeznek, hogy ezáltal is népszerűsítsék a szovjet írók és költők legújabb műveit.

Élénk tevékenységet fejtenek ki a leningrádi műszaki tanuló körök

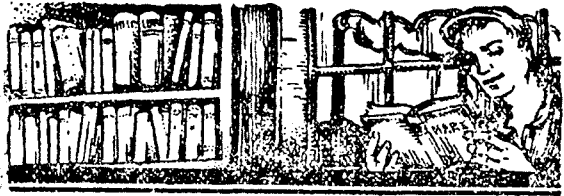
Leningrád 23 kulturházában és klubjában rendkívül élénk tevékenységet kifejtő műszaki tanuló körök működnek. Helyiségeikben a textilipar sztáhanovistáinak teljesítményeit ismertető készítmények, korszerű gépek és diagramok láthatók. A 23 tanuló körben eddig 3000 előadást tartottak a szovjet tudósok és ipari munkások alkotó együttműködéséről. Ugyanott szemináriumokat is rendeznek és találkozókat szerveznek a sztáhanovista újtók és a tudósok között és műszaki tárgyú filmeket is mutatnak be.

Száztíz métermázsás lengeri-termes egy hektáron

A „Zsdánov”-kolhoz Juk Ekaterina által vezetett csoportja versenyben lévén a beregovi kolhozparasztokkal, arra vállalt kötelezettséget, hogy 10 hektárnyi kukoricaföldön egyenként 90 mázsás termet takarít be. Feladatuknak becsülettel eleget tettek: hektáronként 92, sőt három hektáron 110 mázsás termet értek el.

Lekötik a Volga melléki puszták futóhomokját

Nemrégén tért vissza Moszkvába az a tudományos expedíció, amely a Volga torkolatától keletre eső puszták futóhomokja lekötésének módjait tanulmányozta. Az expedíció 2000 hektáron 10 méteres sávokban homoki zabot vetett. Ezáltal sikerült lekötöni a futóhomokot. A futóhomok rögzítése nagy befolyással van a volgántúli vidék időjárásának megváltoztatására. Az expedíció tagjai tovább tanulmányozták a vidék homokját s 200 kilométer hosszú véderdősávval igyekeznek azt lekötöni. Ezt a munkát a jövő évben kezdik meg.

Művelődés

A városi ideiglenes bizottság kulturosztyályaának sürgősen rendet kell teremtenie a Népi Atheneumok könyvtármunkája körül

Hatalmas kultúrmunkánknak, a meiyet Partunk irányításával folytatás. egyik központi feladata a könyvtárak megszervezése és jó működésének biztosítása. Eppen ezért, a különböző szerveztekben szétszórt könyvtárakat a városok Népi Atheneumaiban és a falvak kultúrotthonaiba összpontosították. Nagyon megfelelő intézkedés volt ez, mert hiszen minden kerületben működik a Népi Atheneum és így a kerületi dolgozó lakosai könnyen juthatnak a dolgozók kultúr-igényeit kielégítő könyvekhez.

A városi ideiglenes bizottság kulturosztyályaának hatáskörébe tartoznak a könyvtárak állományának felügyelete, a különböző népi atheneumok könyvtáraiban, azonban a legtöbb helyen azt láttuk, hogy

a könyvtárak megszervezése még nem oldódott meg.

Igy a „Balcescu” Népi Atheneum könyvtára, ahol 2000 kötetet felüli könyv gyűlt össze, állandóan zárva van és a könyveket, amelyek szanaszét hevernek, vastag por lepi. Pedig

ebben a könyvtárban a 2000 kötet legnagyobb része a haladékos iradalom termékei, amelynek olvasása egészen bizonyosan nagy segítséget nyújtana dolgozó népünk kultúr-színvonalának emelésében.

A „Balcescu” Népi Atheneumot, amelynek könyvtárálladéka a legnagyobb, sürgősen megfelelő irányítással kell rendbehozni és a könyvtármunkát függetlenített könyvtáros gondozására kell bízni.

A szervezési munkába be kell vonni a tömegszervezetek kulturosztyályaikat is, hogy ez a fontos kérdés végre megfelelő megoldást nyerjen.

De nemcsak a „Balcescu” Atheneumban találjuk ezeket a komoly hibákat, hanem a szépi Népi Atheneum könyvtáraiban is sok hiányosságot láttunk.

Itt 80 könyv a könyvtár anyaga és érdeklődésünkre megtudtuk, hogy a IMSz és a RNDSz kerületi szervezete még most sem vitte át könyvtárát a Népi Atheneumba. De hiba az is, hogy a könyvtárakat egyáltalában nem népszervezik és a könyveket csak a Népi Atheneum bizottság olvassa. A könyvtáros itt is csak ritkán található, amint az újradí, miklakai és a buzásaki Népi Atheneumok könyvtárait szintén csak ritkán és rendszeretlenül lehet nyitva találni.

A múltban a reakció gondoskodott a maga lélekmérgező propagandájának szervezéséről. A kapitalista célokat követő megánkönyvtárak tömkelege állt az olvasók rendelkezésére, legnagyobb részt erkölcstelen és bűnrészesítő köny-

vekkal. Természetes, hogy most, amikor a könyvtárak a felvilágosodást és tudást szolgálják és amikor a dolgozók felszabadultak a kapitalista elnyomás alól, sokkal nagyobb

tömegben kell a könyveknek rendelkezésre állniuk.

Az ideiglenes bizottság kulturosztyálya hárul a feladatra, hogy a Népi Atheneumok könyvtáraiban sürgősen terem-

Fehér nyul, önfeláldozó őz, gondos gólyaélet...

„Az élet ereje” — az Új Idők mozgóképszínház műsorán

Míg a polgári „filmkultúra” felvevőgépei szédülten, céltalanul kovályognak a filmtémák után, amelyek a legtöbb esetben kisebb változásokkal émelygős szerelmi ostobaságok, vagy értelem-menten kalandfilmek, addig a szovjet filmfelvevőgép az élet legkülönbözőbb megnyilvánulásait dolgozza fel és így talál érdekesebbnél érdekesebb filmtémákat. A szovjet filmfelvevőgép behatol a természet számos, eddig még nem látott megnyilvánulásába. A filmek mesésrűen, érdekesen és szemléletesen magyaráznak. Mert például kelle érdekesebb téma, mint a természet és általában az élet ezerváltozatú megnyilvánulása? Nem, ez mindenél érdekesebb és ezt bizonyítják az „Új Idők” mozgóképszínház filmjei s közöttük jelenlegi nagyserű műsorszám: „Az élet ereje”.

Ez a film az állatok életét mutatja be az év különböző időszakában. Az erdő látszólagos kihaltsága és nyugalma csak csalóka — mert az év minden időszakában valóságos nyüzsgés itt az élet. Télen az erdő fehér a hótakarótól és sok állat a hó meleg takarója alatt húzódik meg és csak az éhségtől kergetve hagyja el búvóhelyét. A nyul szőrének színe fehérre változik: ez az ő fegyvere az ellenségekkel szemben. De bizony nem mindig sikerül megmenekülnie a többi éhes vadállat szimatától. A fák közül kibújik a farkas és a szegény kis nyulacska későn veszi észre a fenyegető veszélyt. Gyorsan szalad, vágat, megkerüli a fákat. De a farkasnak is gyors a lába. Mind közelebb és közelebb ér és végül a nyul áldozatul esik a farkasnak.

A film érdekesen kidomborítja az állatokban élő anyai, illetve fajfenntartási ösztönöket. Az anyaöz távol él kicsinyeitől és csak két-háromszor naponta megy feléjük — ha nincs veszély, nehogy felkeltse az ellenségek figyelmét. Megtörténik azonban, hogy veszély fenyegeti őket, ekkor az anyaöz magáratéri a vadállat figyelmét és inkább maga esik áldozatul, de megmenti kicsinyeit a haláltól. A gólyacsád élete harmónikus. Apa és anya szép megértésben élnek. Napjaikat azzal töltik, hogy gyermekeiknek élelmet és biztos fészket szereznek be. De nem is lehet elmondani azt a sok érdekes részletet, megszámlálhatatlan apró mozzanatot, amely a filmen keresztül meglevenedik előttünk. Izgalmas,

megható, érdekes jelenetek az állatok életéből s mindez érdekesebb és sokkal szórakoztatóbb, mint bármilyen „szerelmi” émelygés, vagy akár a legvadabb kalandorfilm. Olyan világ tárul fel előttünk, amely azelőtt a képzeleté volt s amelybe most sok tanulsággal szolgáló betekintést nyerünk — a szovjet filmfelvevőgép közvetítésével.

Az „Új Idők” műsora a sportolók különös érdeklődésére is számot tarthat. A „Szovjet Kupa” című műsorszám olyan érdekes futballjátékot mutat be a Szovjetunió két elsőrangú csapata között, amelyet nem láttunk eddig. A műsorszám érdekessége és tanulságos része, hogy lassított felvétellel bemutatja és magyarázza egy-egy jó, vagy rossz rugás technikáját.

A szovjetfilm értékét felismerték a dolgozók és mind szélesebb tömegekben látogatiák az „Új Idők” mozi műsorát. Az érdeklődés az érdekes szovjet filmek iránt mindjobban fokozódik és ezt bizonyítja legutóbbi beszélgetésünk néhány aradi dolgozóval, akik sűrűn látogatiák az „Új Idők” mozi. Kovács Imre, a „Victoria”-gyár lakatosműhelyében dolgozó munkás, a következőket mondja: „Mindég érdekes és tanulságos az „Új Idők” mozi műsora. Szeretem azért, mert az élet olyan oldalait ismerteti meg velem, amelyekkel sohasem ismerkedhettem volna meg. Szakmai szempontból is érdekesnek tartom a filmeket, mert megmutatja azt, amit a szovjet ember teremtett a visszamaradott cári Oroszország romjaiból: a fejlett ipart és gépésített mezőgazdaságot”. Dragos Dumitru, aki a „December 30” gyár színesszövődéjében dolgozik, így beszél: „Minden műsorszámot megnézek ebben a moziban. Anyavira érdekel. Sokszor fel sem állok és végignézem másodszor is a filmet. Még élénken élnek bennem az összes műsorszámok, most is el tudnám mondani sorban tartalmukat”.

Igen, a szovjet filmek tanulságos oktatóereje is hozzátartozik ahhoz a segítséghez, amelyet számunkra minden vonalon nyújt a Szovjetunió (k. é.)

sen rendet és azokat a dolgozó nép rendelkezésére bocsátja.

Mert a reakció ködösítő, népbu-
tító és uszító politikájával szem-
ben felvilágosító munkát eredmé-
nyesen csak úgy végezhetünk, ha
dolgozóinkban felkeltjük az érde-
klődést az olvasás iránt és az olva-
sáshoz szükséges tanítójellegű, felvi-
lágosító könyvtárakat a gyakorlat-
ban is rendelkezésükre állítjuk.

A népzenezők szombat esti balján bonyolítják le a szakszervezetek népi táncversenyét

Az idei bálidény egyik legnagyobb szabású rendezvényének ígérkezik az aradi népzenezők nagy bálja, amelyet december 3-án este rendez a „December 30” gyár kultúrtármében, a városi ideiglenes bizottság kulturosztyálya. A bálon gazdag kultúrműsort bonyolítanak le és a műsor főpontjával a szakszervezeti táncsoportok nagy népi táncversenye ígérkezik. A táncverseny keretében bemutatják a megyénkben fellelhető román, magyar és más eredeti népi táncokat. Külön látványosság számba megy az együttélő népek népvilága.

A bál folyamán két tánczenekar szolgáltatja a zenét, a táncoló közönségnek. A rendezőség kitűnő m'leg konyháról és itálról gondoskodott. Intézkedés történt, hogy a városi autóbuszok és villamosok egész éjjel a közönség rendelkezésére álljanak.

Gyermekelőadás a színházban

Az UFDR mellett működő segélyező bizottság vasárnap délelőtt 10 órakor az aradi színházban, az aradi iskolák és óvodák növendékei közreműködésével szép kultúrelőadást rendez, amelyre meghívja az anyákat és a gyermekeket. A terem jólfűtött, bufféról is gondoskodtak. Az előadás jövedelmét a „Gyermek Háza” javára fordítják.

A pénteki filharmonikus hangverseny műsora

A Városi Filharmonika pénteki műsora a következő: Rimszkij Korsakov: „D. binuska” orosz népdalköltemény; Schumann: a-moll zongoraverseny; Zenekari kísérettel játssza Treanu Gabriella; Schubert IV. c-moll (tragikus) szimfónia és Brllioz: „Fau” elkárhozása” című művéből a Rákóczy-induló. A hangversenyt a színház jólfűtött termében rendezik pontosan fél 8 órai kezdettel és szombat délután 4 órakor megismétlik. Mindkét hangversenyt Boboc Nicolae vezényli.

UGYELETES GYOGYSZERTÁRAK:
CSÜTÖRTÖK: 2. számú állami gyógyszer-tár (Köztársaság útja), 6. számú (textilgyárnál), 8. számú (Mosóci-tel: p).

Olaszország munkássága kemény harcot folytat az elbocsátások ellen

RÓMA. (Agerpres). Az olasz munkások harca az elbocsátások és a nemzeti ipar felszámolása ellen egyre erőteljesebbé válik. A november 23-iki nápolyi 24 órás sztrájk után, amelyben a város valamennyi dolgozója részt vett, november 28-án Ternóban és környékén tört ki 24 órás általános sztrájk. A törni dolgozók azért deklaráltak

sztrájkot, mert a városban 1200 acélipari munkást akarnak elbocsátani. Olaszország más részében is keményen harcolnak az egyre sűrűbbé váló elbocsátások ellen és így a livornói Areggio hajóépítő üzemben, valamint a milánói Magnetti, Marlli és Breda üzemekben törték ki újabb sztrájkok. Az északolaszországi mezőgazdasági

munkások ugyancsak harcot hirdtnek az elbocsátások és a kollektív szerződés megszüntetése ellen.

RÓMA. (Agerpres). A telefontársaságok alkalmazottai országos jellegű általános sztrájkot terveznek, miután a telefontársaságok központja nem akar elvetni a dolgozók kívánásának, hogy élet-színvonalukat emelje.

A volt politikai bebörtönzöttek nemzetközi szövetsége a tömeggyilkos Mannstein tábornok szigorú megbüntetését követeli

PARIS. (Agerpres). A volt politikai bebörtönzöttek nemzetközi szövetsége nyilatkozatot tett közvé, amelyben méltatlankodását juttatja kifejezésre a mód miatt, ahogyan a náci Mannstein tábornok perének tárgyalása lefolyt, miután a tábornok háborús bűnös és lelkiismeret-teljes tömbrendbeli tömeggyilkosság terhére, mert a nemzeti szocialisták

által időlegesen elfoglalt területek békés lakóit ölette meg. A hamburgi per — így folytatja a nyilatkozat — a jog megsemmisítését képviseli és azok emléket gyalazza meg, akik életüket áldozták a fasizmus elleni harcban. Le kell lepelnizni az angol-amerikai imperialisták mesterkedéseit, akik megkísérik azt a náciista hóhért megvédeni.

Követeljük a háborús bűnös Mannstein szigorú megbüntetését — fejeződik be a nyilatkozat — és felhívjuk az egész világ békeszerető emberit: tiltakozzanak a hamburgi per megengedhetetlen igazságtalansága ellen, szorosabbra fűzve soraikat abban a küzdelemben, amely az angol-amerikai háborús uszítók és bűnös terveik ellen folytatnak.

Enver Hodzsa hadseregtábornok napiparancsa az Albán Népköztársaság katonáihoz

TIRANA (Agerpres). Az albán távirati iroda jelenti: Az Albán Népköztársaság felszabadításának öt éves évfordulója alkalmából Enver Hodzsa hadseregtábornok napiparancsot intézett az Albán Népköztársaság katonáihoz, tisztjeihez, amelyben többek között a következőket szövegi le: „A Szovjetunió nagy és őszinte támogatásának te-

het köszönni, hogy országunk fontos sikerekkel ünnepli a felszabadulás ötödik évfordulóját. Népünk, amely a Part és a kormány vezetése mellett egységes a célért folytatott küzdelemben: mindent elkövet a kétéves gazdasági terv teljesítése érdekében és bizalommal lép a szocializmus alapjai építésének útjára.

A háború utáni években hadseregünk a katonai és politikai kiképzés terén jelentős előbbrehaladást tett, követve a dicsőséges Szovjet Hadsereg példáját, a sztálini katonai tudomány alapján. Mélységes hazafias érzéstől átítatottan és népünk katonai hagyományainak megfelelően, hadseregünk sikerrel teljesíti majd feladatát a haza védelmét illetően.

Amerikai katona vallomása a „dollarparadicsomról”

BERLIN. (Agerpres). Az ADN távirati iroda jelenti, hogy Arthur Basaouri amerikai katona nyugatnémet területről a Demokrata Német Köztársaság területére jött át. Az okok-kal kapcsolatban, amelyek erre készítették, Arthur Basaouri a következőket mondotta:

„Arizona államban, 1925-ben születtem és egész idő alatt Amerikában éltem. Tizenhat éves koromban a pilótákhoz sorozták be és a repülőknél vettem részt a japán imperialisták elleni háborúban. Amikor 1945-ben leszereltem és a Michigan egyetemre az építészeti szakra beiratkoztam, rövid idő után tapasztaltam, hogy énnekem sem lesz módomban, csakugy, mint apámnak, aki építész, hogy állandó elfoglaltságot találjunk, amely megélhetésünket biztosítja. Megkíséreltem, hogy felfedezzem, miért nem sikerül nekem, csakugy mint sok másnak, elfoglaltságot szerezni, annak ellenére, hogy a katonaságnál tisztjeink hangsúlyozták, hogy leszerelés után mindenki számára akad munkalehetőség. Most már tudom, hogy ez a hamis propaganda csak arra volt jó, hogy a katonák jó hangulatát megőrizze. Nem maradt számomra más hátra, minthogy 1948-ban újból beléptem a hadsereg kötelékébe és az 501 számú repülőezreddel Németországba küld-

tek. Így kénytelen voltam azok érdek képviselője lenni, akik becsaptak és nem adták meg számomra a megélhetési lehetőséget. Ezenfelül magam is tapasztaltam az osztály- és faji lebecsülést, amely az USA hadseregében uralkodik. Láttam, hogy milyen lenézéssel kezelik azokat az „amerikaiakat, akik nem tisztavérűek”, — ez a négerék helyzete a hadseregben. Itt is, csakugy, mint Amerikában, a négeréket nem kezelik úgy, mint em-

beri lényeket. Rájuk csak azért van szükség, hogy az imperialisták által provokált háborúban az ágyutöltelék szerepét töltsék be. Az Egyesült Államokban eltöltött életemben azt tapasztaltam, hogy ott a dollár hatalmán alapuló kegyetlen kizsákmányolás folyik. Ezért elhatároztam, hogy lemondok az amerikai állampolgárságról és új életet építek magamnak ott, ahol szabadság és igazi demokrácia létezik.

80.07 százalékban végezték el Aradmegyében az őszi mélyszántást

Aradmegyében az őszi vetés munkáját teljes egészében elvégezték, az őszi mélyszántási munkát azonban — annak ellenére, hogy a legtöbb járásban nagy erőfeszítést fejtettek ki annak december 1-ig történő elvégzésére — november 30-ig bezárólag csak 80.07 százalékban tudták elvégezni. Mindazonáltal az időjárás kedvez és a hátramaradott járásokban, mint Halmagy, Gurahonc, Ujarad, Világos és Borosjenő is be lehet fejezni néhány nap

alatt a mélyszántási munkát. Az őszi mélyszántást egyébként Aradmegye járásai a következő százalékarányban teljesítették: Ternova 139 százalék, Radna 106.10 százalék, Kürtös 101.71 százalék, Pécska 94.81 százalék, Kisjenő 90.79 százalék, Boroshebes 87.70 százalék, Szentanna 85.60 százalék, Soborsin 70.80 százalék, Borosjenő 65.06 százalék, Világos 64.27 százalék, Ujarad 54.02 százalék, Gurahonc 50.55 százalék, Halmagy 30.60 százalék.

BERLIN (Agerpres). Hessában — amerikai övezet — az egység Németországi alakult bizottság határozati javaslatot hozott, amely szerint „egész Németország rendelkezze olyan szuverén jogokkal, mint a Német Demokrata Köztársaság”. Kéri a javaslat a bekeszerződés mielőbbi megkötését és az összes megszálló csapatoktól Németországból történő kivonását. A bizottság tiltakozik a Ruhr-vidéknek idegen löke számára történő átengedése ellen.

PARIS (Agerpres). A béke és szabadságharcosok Szajna-tartományi szervezete Bradley tábornok, amerikai vezérkari főnökön kiáltványt juttatott el, amelyben hangsúlyozzák, hogy Páris lakói a támadójellegű Atlanti Szövetség és Németország felfegyverzése ellen foglalnak állást. „Ma — így folytatja a kiáltvány — ismét Franciaországba jött, hogy felfegyverezze a német katonai erőket. A párisiak nem akarnak háborút: a leadott 1.400.000 szavazat ez világosan bebizonyította.

DELHI (Agerpres). A „Statesman” című lap közli a távolkeleti és délkeletázsiai országok amerikai diplomáinak Bangkokba összehívott konferenciáját és hangsúlyozza, hogy a konferencia egyik főproblémája új taktikai terv kidolgozása lesz, amellyel Délkelet-Ázsiában és a Távolkeleten a kommunizmus ellen harcolni kívánnak az imperialisták.

NEWYORK (Agerpres). A New York Post című lap spanyolországi különtudósítója híradása nyomán több cikket közöl, amelyben ismerteti a nyomort, a terrort és a korrupciót, amely Franco Spanyolországában uralkodik. A lap levelezője rámutat cikkében arra, hogy a spanyol nép sohasem harcol az imperialista érdekek megvédéséért, sohasem harcol Francoért. Hangsúlyozza a levelező azt is, hogy Spanyolország továbbra is a német nemzeti szocialisták és általában a háborús bűnösök menedékhelye.

BERLIN (Agerpres). Mundhammen bajor nevelésügyi miniszter bejelentette, hogy az újfasiszta képviselők kérésére közbenjár az amerikai megszálló hatóságoknál, hogy Noack tanárt távolítsák el a tantestületből. Noack tanár tudva levően az úgynevezett „Nauheimi kör” vezetője, amelynek legfőbb célja, hogy Németország egységéért harcoljon.

A Román Munkáspárt aradmegyei bizottságának, a megye és a város ideiglenes bizottságainak lapja.

Taxa postala plătite în numerar conf. apr. Nr. 59352/947.

Szerkesztőség: Arad, Peștii ucca 1
Telefon: 30-87.

Kiadóhivatal: Köztársaság utja 98.
Telefon: 20-76.

Tip. „GUTENBERG”.